

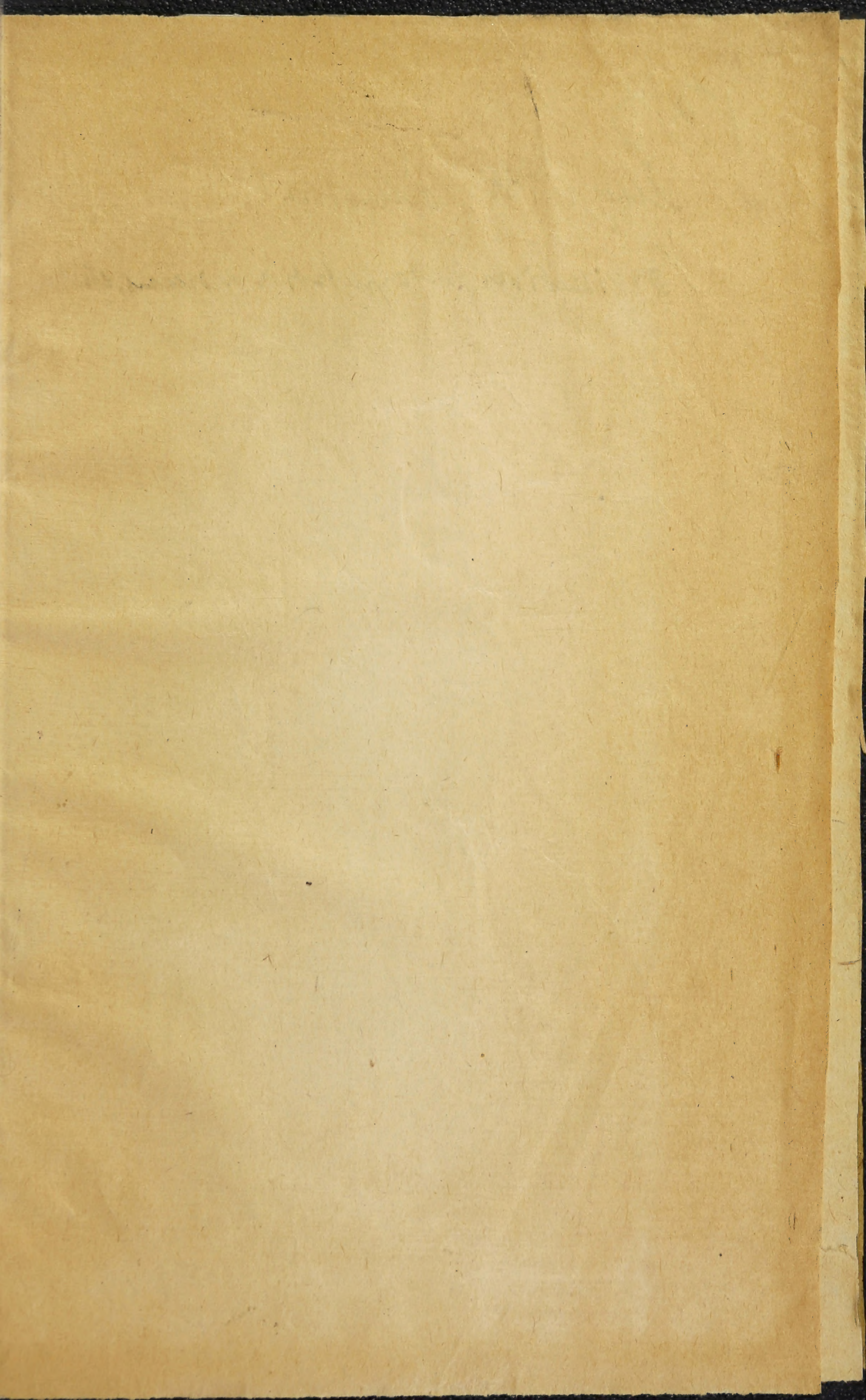
C.

4127266

133

Majmū'a (collection)

(Divination, interpretation of dreams, etc.).

133

London
20. 11. 27.
W. I.

^۱ محل نور جوزا ^۲ ^۳ سلطان ^۴ ^۵ اسد ^۶ ^۷ میزان ^۸ ^۹ عقرب ^{۱۰} قوس ^{۱۱} جدی ^{۱۲} دلو ^{۱۳} حوت

حروفهای مرفوع اتشی

اهطعقند حروفهای

منهوب بادر ششسبوی

حروفهای مجرور ای جزک

سقط حروفهای مجرور

خاکه دخل رخ ^{شماره}

بسم الله الرحمن الرحيم

قبل از شروع دعوت سه روز روزه دارد و اگر ام

جایی باشد از دوشنبه و اگر جلایی باشد از شنبه و اگر

مشترک باشد از یکشنبه ابتداء صوم ازین روز تا کنه

چون شب چهارم در آید طعام نخورد و وضو کرده در گوشه

نشیند و با استغفار مشغول گردد و صوم در آن گوشه قرار

گند چون شب شود بر حیزه دو وضو کند و تحت الوضو

بگذارد بعد از آن دو کانه دیگر به نیت کشف الارواح

جوزا سبده بگذارد بدین نیت نیت ان اصلی لله تعالی

زحل سیاه

مشتري صندیا

عطارد در صوره

زهره سبده

عطارد در صوره

زهره سبده

عطارد در صوره

زهره سبده

عطارد در صوره

زهره سبده

عطارد در صوره

زهره سبده

عطارد در صوره

زهره سبده

عطارد در صوره

زهره سبده

عطارد در صوره

زهره سبده

عطارد در صوره

در هر رکعت از اربعه اوقات صلوات بر محمد و آله

۲

رکعتین صلوة کشف الارواح منوحها الی جهة الکعبة
الله اکبر بعد فاتحه در هر رکعت و الله غالب علی امره و
ولکن اکثر الناس لا یعلمون بخوانند بعد سلام هزار
کیرت دعا ملکیه بخوانند دعا اینست **اَءَ وَاِیَّ وَاَیَّه**
در عین خواندن توجه بباطن کند از توجه باطنی نمودار
خواهد شد بعباده الله تعالی بعد در روز چهارم وقت
طلوع افتاب غسل پاک کند چون از غسل فارغ شود
هفت بار بر کف دست آب گیرد و بر هر آبی هفت
کرت سوره فاتحه خوانده و دم کرده بر سر اندازد
تا حصار دعوت و مانع رجعت شود بعد غسل با کسی
تکلم نکند تا که هزار کرت اسم بخواند بعد غسل تحت الوضوء

بگذارد در رکعت اول بعد فاتحه هفت گزشت شهد الله لا اله

الا هو والملائكة واولو العلم قايما بالقسط لا اله الا هو العزيز

الحليم ان الدين عند الله الاسلام باكله شهادت يعني تشهد

ان لا اله الا الله وحده لا شريك له وشهد ان محمدا عبده

ورسوله ودر رکعت دوم بعد فاتحه و قال ربكم ادعوني

استجب لكم ان الذين يستكبرون عن عبادتي سيدخلون

جهنم و اخيرين باكله تجيد بخواند يعني سبحان الله والمحمد

تا عظيم بخواند بعد از سلام اس آيه هفت بار بخواند و

اذا سالك عبادي عني فاني قريب اجيب دعوة

الداع اذا دعان فليستحسني وليؤمنوا بي لعلهم

يرشدون از خدا مطلوب خود خوا بعد بعد بار و

چون حاجت برسد بخواند
در رکعت اول و آخر و در رکعت دوم
بسم الله و سبحان الله و الحمد لله
و انك انت الله و لا اله الا انت
و در حالت خواندن شوم بپند
و نش و ست راست بپند
و انك انت شهادت بلند کرده
این راه غایب خود بخواند
در سه می کند سر کرد خود

3

حضرت رسالت صلی الله علیه وسلم و سایر انبیاء و عظام و

عشره مبشره و سایر اصحاب کرام و جمیع شهدا و ناصدار و

شیخ کامکار یکان یکان دو کانه اجمالا و انجاید و به سران

ظاهر و باطن توجیه کرده جمل و یک کمره سورة فاتحه خواند ثواب

بروح ایشان بخشد بعهده اذ ازلت الارض و ذکره و

اخلاص نه کمره و فاتحه پنج گزرت خوانده مخصوص ثواب پیران

سرد و ردی دار بعهده دو کانه بروح حضرت شیخ شیوخ

شهاب الدین سرد و ردی گذارد فاتحه خوانده بتوجه تمام

متوجه شده مدد طلبد بعهده دو کانه بروح سلطان الموحدين

شیخ ظهیر حاجی حصو ایمان بکند بعد از آن فاتحه خوانده

یا ظهور الحق تودونه گزرت گوید و از حضرت ایشان نیز مدد طلبد

بعد از دو گانه بروج حضرت شیخ محمد عوث قدس سره و یک دو گانه
بروج بنده حضرت شیخ شکر محمد عارف قدس سره و یک
دو گانه بروج حضرت مسیح الاولیا شاه علی قدس سره
و بعد از دو گانه بروج آن بزرگ فاطمه خواننده استمداد و تحت
غایب بعد از یک دو گانه بروج حضرت قدوة العارفين
زبدۃ الکاملین حضرت شیخ برهان الحق والدين رازای
اداکند بتوجه تمام از حضرت ایشان استمداد مدد و تحت
طیبه بعد از یک دو گانه به نیت سلامتی مرشد خود ادا کنند
یک دو گانه محبت الله بگذار در هر رکعتی بعد فاتحه سورۃ
اخلاص بخت و یک رکعت بخوان بعد ادا دو گانه بحضور
دل حضرت حق متوجه شود و بمقام نوبت درود گوید و سر سجده

استمداد از این دو گانه
بخواند و بعد از آن
بخواند و بعد از آن
بخواند و بعد از آن

بجوده دعوت **مقطعات** دوازده مرتبه اسم را با موکلات

برج هم کرده بخواند و ایشان مدد طلبند بدین طریق بخواند

یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل

یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل

یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل یا سرائیل

بجای آنکه لا اله الا الله بخواند و موکل کوکب را با اسم ضم کرده هفت

مرتبه بخواند و ایشان مدد طلبند بدین طریق یا ارفائیل

یا بحرارد یا بهائیل یا کلیمنا یا اسمون یا اسکی یا توئل

بجای آنکه الی آخره بخواند اسم را با اسم موکل هم کرده بود و نه

کرت بخواند بدین طریق یا همو یا ایل یا سائیل یا کلصال

بجای آنکه الی آخره بخواند هفتاد مرتبه درود بخواند بجوده

وقت شرف خوان
یا سرائیل و این است که
موکلات سه بار یا سرائیل و اسم
یا جبر و موکل و از اسم اول
نارسم بخورد و در ابار و غایت
کرت هفت بار

هر روز وقت شرف خوان
وقت شرف خوان و دعا را بخواند
یعنی یا صلیح الالباب یا آخره بخواند
هر روز وقت ابتدا و در
دوازده مرتبه اسم موکل
بخواند و وقت تمام شد
مرتبه بخواند و در هر بار
و دعوت این طریق بخواند

یا هو اکیل بحی سجانک لاله الا انت بارب کل شی و وارثه

در ازقه در اتم بعد **جل اسم** و رقم برج که **قوس** است و رقم **۱۲۶**

ستاره که **شمش** و رقم نام خود که **سید محمد** است جمع هر چهار هزار **۲۵۶۵** **۹۲**

یکصد و بیست و سه میشود بخواند بخوان این اسم را که موافق کوکب است

عود و ذرا چینی است و کوکب موافق برج مذکور **مفتی** است **۹۵۰**

ف
برای تکمیل شرط
اسم را در بیاضی با جمل
سرت بخواند

عدد این برای تکمیل شرط ایط بخواند این اسم را در روز

شمش یا در عتس دعوت کند در دایره رنگ شمش که

رزد است کرده بر آن هشته برج مذکور کشیده بر سر آن

مصله قرار کرده اعداد مذکور بخواند بعد اتمام هفتاد و نه

اسم مایه موکل مذکور بخواند و السلام **شر ایط کلی و جری**

اگر در همان روز که مقطوعات تمام شود کلی جز در شروع کند

5
حاجت غسل دود کانه نیست و اگر روز دیگر شروع کند غسل

دود کانه بطریق مذکور بخار داسم را باره موکل یا هو اکیل

یا سائیل یا کل صائیل بحیثی سنانک تا آخره نود و نه کرت

باز هفتاد مرتبه درود بخواند بعد به نیت **نصاب** چهل

و شش هزار بار یا وکیل **زکوات** هفتاد هزار بار بعد قیام **۶۶** **۱۷۰۰۰** **۵۵**

عشر دویست و هزار بار یا یفد شست و پنج بار یا وکی **مقل** شش **۶۰۰** **۴۶**

صد بار یا فتاح دور مد و مجموع اسماء عظام چهل و یک مرتبه **۴۸۹**

بعد یا معطی **بذل** چهل هزار بار یا وهاب **ختم** نوزده **۱۲۹** **۱۴۱۰۰۰** **۱۴** **۱۹۰۰۰**

هزار بار یا نادیر **سریع** **الاجابت** یک لک و بیست **۲۰**

چهار هزار و هفتصد و بیست و دو و این برع الاجابت را

ناماد امیر که تواند ایام طاق اختیار کرده و صحت روز مره

متساوی بخوده بخواند و اگر حضرت از قنوت زیاده ماند از
 در آخر روز همه را متصور تمام کند بوجه هفتاکرت
 یا هو اکیل یا سائل یا کلصائل حق سبحانک الی بخواند و
 موثر خواهد شد بمنه و کمال کرمه **مقطعات** یا اله الاله
 الرفیع جلالة طریق دو کانه جناب نه بالافند کورد ادا بخوده بعد از
 غسل و دو کانه دوازده مرتبه اسم را با مومکلات بر چهار هفت
 مرتبه مومکلات کوکبا جناب نه بالافند کور است خواند یا اسرائیل
 یا ائیل یا ایلکطبا ائیل حق سبحانک یا اله الی بخود و نه کرة
 خوانده هفتاد مرتبه در و بخواند بوجه یا اسرائیل حق یا اله
 الی موافق ارقام حروف اسم و ارقام برج **اسد** و ارقام
 کوکب **زحل** و ارقام اسم سید محمد جمع هر چهار یکدیگر از یکدیگر
 حاصل

این کتب در
 کتابخانه
 مجلس شورای
 اسلامی
 تهران
 ثبت شده است

این کتب در
 کتابخانه
 مجلس شورای
 اسلامی
 تهران
 ثبت شده است
 و این کتب در
 کتابخانه
 مجلس شورای
 اسلامی
 تهران
 ثبت شده است
 و این کتب در
 کتابخانه
 مجلس شورای
 اسلامی
 تهران
 ثبت شده است

می شود بخواند و عدد کوکب **ششم** که موافق برج اسد است برای تکمیل
شرایط بخواند و این اسم را در روز زحل یا در عیش بخواند بعد
اتمام هفتاد مرتبه اسم باره موکل مذکور بخواند زود موثر خواهد شد

نهمه شرایط کلی و جزوی این اسم بدین طریق شروع کند تر:

غسل و دو کانه یا چنانچه بالا مذکور است نگاه دارد بده اسم

باره موکل یا اسرافیل یا ایل یا اسلطانیل بحق

یا الله تا اخره نود و نه کرة خوانده هفتاد مرتبه درود بخواند بعد

به نیت **نصاب** یا الله شروع کند **نصاب** بعد یا و کل
۴۶ ۲۳۰۰۰

زکوت نه هزار بده یا محیب **عشر** نیکه و شست و پنج
۹۰۰۰ ۱۱۶۵۰۰

بده یا دلی **قفل** چهار صد بده یا ضاح **دور** در مجموع
۴۸۱ ۴۰۰۰

اسماء و عظام جمل و یک مرتبه بده یا عطلی **نزل** هفتاد هزار
۱۷۰۰۰ ۶۲۹

عشر این رسم باعتبار دیگر
نه صد و شست و پنج است

بجای یاب **ختم** شش هزار بجه یا نادیر **سرع الاجابت**
۱۶ ۲۰ ۴۳۳۷۱

شست صد هزار و صد و هفتاد و یک ضابطه خواندن
سرع الاجابت جناح بالاند کور است نگاه باید داشت

بجه هفتاد مرتبه یا سرافیل یا ایل یا ایل یا ایل

بجای یاب تا آخر بخواند رود موثر خواهد شد **مقطعات**

یا رحمن کل شیء و ارحمه یا رحمن بعد از غسل و دو کمانه اسم

یا موکلات بر چهار دوازده مرتبه و هفت مرتبه یا موکلات

ستاره یا جناح بالاند کور است خوانده یا امواکیل

یا رایشل یا انقصعوا نیل بجای یا رحمن الح لودونه

کرت بخواند و هفتاد مرتبه درود بخواند بجه یا امواکیل

بجای تا آخر بجه و جل اسم و جل برج عقرب و جل ستاره زهره

۲۱۷ ۳۷۲ ۹۲

بجه عقرب
در نه مصلحت دارند

7
و جمل اسم تسبیح محمد که جمع این هر چهار یکبار یا نصد و هشتاد و چهار

میشود بخواند و باعتبار ریح مذکور ستاره مرتفع است رقم این ترا

تکمیل شرائط بخواند بتمام هفتاد مرتبه اسم باره موکل مذکور

بخواند بخور این اسم خود و سدل سفید است و در روز زهره یا

ساعت شش شرائط این باید داد و السلام بعد شرایط کلی و جزوی

این اسم بر طریق بدیهه ترتیب غسل و دو کانا جانی به بالا مذکور است

نگاه دارد بعد اسم را باره موکل یا امو اکیل یا ائیل

یا انقص عو ائیل بحق یا رحمن الخ نود و نه گرت خوانده هفتاد

مرتبه درود بخواند بعد نصاب یا رحمن کند نیت نصاب

شانزده هزار بعد یا وکیل زکوات یا زده هزار بعد

یا محیب نصد و بیست بعد یا وکیل قفل یا نصد بعد

یافتاح دور مد در مجموع اسما و عظام چهل و یک مرتبه بعد
۵۰۰ ۱۴۱

یا معطی بذل شانزده هزار و بعد یا وای ختم
۱۴۹۰ ۱۶۰۰۰ علا ۱۶۰۰۰

بعد یا وای سریع الاجابت چهل و سه هزار و شصت و دو
۲۰ ۱۴۳۵ ۱۴۳۵

پنجاد و پنج ضابطه سریع الاجابت چنانچه بالا مذکور است

نگاه دارد بعد هفتاد مرتبه یا به موکل یا امواکیل یا ائیل

یا انفس عزیز ائیل یحیی یا رحمن تا آخر بخواند زود مشغول خواند

شرایط مقطعات یا واحد الباقی اول کل شیء و آفر

هفته دو و نه مرتبه
بذل زود خواند
مصلحت دارد

بعد از غسل و دو کانا اسم را با سه موکلات بر جها و وارز

یک ستاره شریک است

مرتبه و هفت مرتبه با موکلات ستاره چنانچه بالا مذکور است

و باعتبار دیگر برج خورشید است

خوانده یا رفقا ائیل یا وای ائیل یا وای ائیل یا وای ائیل

ستاره بر دو وجه یکی شریک
برین اعتبار جمع هر چهار یکبار

انست صد و هفت شش مرتبه یا بخواند بعد هفتاد مرتبه درود بخواند

بعده یار قماثل بحق یا واحد الباقی الخ بود **جمل اسم**

در قسم برج دل و رقم ستاره **مشرقی** و رقم اسم **سید محمد کریم**

جمع این هر چهار دو هزار چهار صد سی و چهار میشود بخواند و

باعتبار برج مذکور ستاره زحل است رقم این برای

تکمیل شرائط بخواند بخور این عود و شکر است و در روز

مشرقی یا در غلش شرائط این اسم شروع کند و بعد تمام

اسم هفتاد مرتبه اسم باره موکل مذکور بخواند و السلام

شرایط حرفی این اسم ترتیب غسل و دو کاهنا جانچه بالا

مذکور است بجا آورد بعد اسم را باره موکل یار قماثل یا وائیل

یا دوز بایل نود و نه مرتبه خوانده و هفتاد مرتبه درود بخواند

بعد به نیت نصاب شروع کند **نصاب** دو هزار چهار صد

بده یا وکیل **زکوات** سه هزار و ششصد بده یا مجیب

عشر چهار هزار و دویست بده یا وکیل **تقل** سه صد بده یا قاضی

دو صد و نود هزار بده یا معیط **بذل** هفت هزار بده یا وکیل

ختم یک هزار و دویست بده یا وکیل **سیرع الاجابت**

هفتاد و چهار هزار و چهارصد و پنجاه و هفت این را در ایام

طاق معین کرده هر روز متساوی عدد بخواند و وزیر که

شروع کند هزار کرت هزار کرت با سوره فاتحه اسم را هم

کرده بخواند و در آخر دعوت هزار کرت با اسم فاتحه ضم کرده

بخواند بعبایت الله سیرع الاجابت کرد و بده اسم را

بابه موکل مذکور بمقتاد مرتبه بخواند والسلام **مقطعات**

یا حلیم ذالانات فلا یعود له شی من خلقه بعد از غل و دو کا

از نوزاد اول نفتح سلام و آخر
بسم خاتمه علم به سید و معاد
صاحب عمل را ظهور شد
مخفی نماند و اگر اول خلق
و آخر بفتح خاتمه شد
معتقد شوند و حکم او بر
جاری شود و حق و باطل بر
زیر نظر عامل رفتن و محو
آورد و شد و این

که بالا ذکر است که از ده اسم را با سه موکلات بر جهاد و از ده

مرتبه و هفت مرتبه با موکلات ستار خوانده شود و ذکره

باسه موکل یا تنکفیل یا حایل یا ملز یا نیل بحی یا حیم

تا آخر بخواند و هفتاد مرتبه در روز بخواند بعد یا تنکفیل

بحی یا حیم تا آخر بنده **رجل اسم** ورقم **برج قوس** ورقم **تاء**

مشتري ورقم **اسم شهید محمد** که جمع هر چهار سه هزار و شصت

چهل و پنج و باعتبار دیگر **برج دل** است و ستاره موافق

برج رجل است عدد این ستاره برای تکمیل شرایط

بخواند و بعد اتمام هفتاد مرتبه اسم را با سه موکل مذکور

بخواند بخور این عود و شکر است و رنگ سندی است

و در روز مشتري یا در غایتش شروع این بکند و السلام

نسخه و دستخط
ضد از کتبه و در تیره
برادر

شرايط كلي و جزوي اين اسم ترتيب غسل و دوكانها

چنانچه بالا مذکور است بجاء دبعده اسم را بانه موكله

يا شكفيل يا حاييل يا ملزاييل محي يا حليم تا اخر

نودنه كرت خوانده هفتاد مرتبه در روز بخواند بعهده نيت

نصاب شروع كند **نصاب** سي هزار بعهده يا و سيل

زكوات با تزرده هزار بعهده يا حبيب **عشر** دوزار

شش صد و بيست و نه بعهده يا ولي **قفيل** بعهده يا قشاح

دور در مجموع اسماء عظام چهل و يك مرتبه بعهده يا

يا معطي **بذل** بيست و شش هزار بعهده يا ولي

ختم هزار بعهده يا نايدي **سريع الاصاب**

هشتاد هزار و يكصد و هفتاد و نه ضابطه خواند

۱۵
سریع الاجابت چنانچه بالا مذکور است دیده عمل نماید

بعد اتمام هفتاد مرتبه باره موکل مذکور اسم را بخواند

زود موثر خواهد شد بمنه و کمال کرمه ان شاء الله تعالی

مقطعات مار حیدر کل صریح و مکرر و ب غیانه و

معاذ غل و دو کا نه چنانچه بالا مذکور است ادا نموده

بوده اسم را با موکلات بر جهاد و از ده مرتبه و هفت

مرتبه با موکلات ستار یا خوانده باره موکل یا اموکیل

یا رایثیل یا مرز یا ثیل نود و نه مرتبه بخواند بوده هفتاد

مرتبه درود بخواند بوده یا مرز یا ثیل بحق یا رحیم تا آخر

بعد عمل اسم و جمل برج **سید سلطان** و جمل ستاره **زهره**
۳۸۳۴ ۳۲ ۲۱۷

جمل نام سید محمد جمع هر چهار یکبار چهار صد و چهل و نه
۹۲

میشود بخواند و ستاره زحل که موافق خانه است برای
تکمیل عدد این بخواند و هفت برج سلطان بزرگ مصید
لگاشنه در ته مصلاب دارد بخور این عود و پسند سفید
در روز رهره یاد در عیش شروع این شراب بکنند
و بعد اتمام مقدار مرتبه اسم را باره موکل مذکور بخواند
و دو موثر خواهد شد عنده و کمال کرم **مقطعات**
یا مبدی البرایا و معیدها بعد فانیها بقدره
غسل و دو کانه جانچه بالا مذکور است کرده
بعد اسم را با موکلات بر جهاد و از ده مرتبه و هفت
مرتبه با موکلات ستاره بخواند با موکل یار و یائل
یا مائل یا الموائیل یحیی یا مبدی البرایا نا آفر

نود و نه کثرت بخواند بعد هفتاد مرتبه درود بخواند

بعد یار و یاسل بن یا مهدی البرایانا آخر بعد

جل اسم و جل برج **عقرب** و جل سناره **شمس** ۱۳۵۲ ۳۷۲

و از قام اسم سید محمد که جمع هر چهار دو هزار و صد ۹۲

بیت و شش میشود و عدد کوکب مرغ که موافق عقرب است

عدد این برای تکمیل شرائط بخواند و این را در روز

شمس یا در غایتش شروع کند بعد اتمام هفتاد مرتبه

اسم بابیه موکل مذکور بخواند و بیت برج عقرب

برنگ زرد ساخته در ته مصلابدارد و بخور

این خود و دار چینی است **کلی جزوی** این اسم را

ترتیب غسل و دو گانه چنانچه بالا مذکور است بجا آورد

بعده اسم را مار موکل یا رویائیل یا مائیل یا اموائیل
کحی یا مبدی البر یا اما اخر نود و نه کثرت خوانده
هفتاد درود بخواند بعده به نیت نصاب شروع کند
نصاب سی و پنج هزار بعده یا وکیل زکوات
چهارده هزار بعده یا **عشر** مکهزار و شصت و
هفتاد و یک بعده یا **وکی** یا **نصد** بعده یا
یا فتاح **دور** مجموع اسماء و عظام جمل و یکم
بعده یا معطی **بذل** سبت و هفت هزار بعده
یا ولب **ختم** هزاره هزار بعده یا **یا دی** **سریع**
الاجابت هشتاد و هشت هزار و هشت
صد و نود و دو مرتبه بخواند نصاب خواندن

ب	ج	د	هـ	و	ز	ح	ط
خدا	رسول	چارپار	اہل بیت	پیر	عرش	کرسی	روح محفوظ قلم
بیت المعمور	آخر	اسمان	سج	فرشتہ	زمین	بیت المقدس	کعبہ مدینہ
خانقہ	میکدہ	بہت	دور	گشت	غافر	پری	حق اس
روز	دیو	شع	شب	شہر	کتاب	باغ	عزت کوه
صورت	گشت	دیر	ہزار	برق	ارنہ	خزان	ماہی وحش
شت	طیور	مور	دو	کنج	مار	اعداد	زبور جوہر
ہفت	چوٹی	کحل	عطریات	انگہ	خبر	پیشہ	زلف
نباتات	میوہ	خسبہ	غذہ	مجون	اطعمہ	عقار	تصویر
رنگ	نعمہ	ساز	ظروف	اسلحہ	خوش	بازی	باطل حق

صحفہ الدفوی

ه	ز	و	ح	ط	ب	ج	ا	د
خدا	بیت	خاتون	روز	محو	شت	هفت	نبات	رنگ
رول	آخر	میکند	دیو	کنند	طور	کحل	میوه	نغمه
چار	اسمان	بشت	شمع	دریا	مور	عطیات	خشم	ساز
اهل	بیت	بیه	دونه	شب	بهار	دو	آینه	غده
بیر	فرشته	کنند	شهر	برق	کج	خبر	بر	مخون
عش	زمین	غدا	کتاب	اثر	بان	مار	خشم	اطعمه
کر	بیت	پری	باغ	خران	اعداد	زلف	عقار	بازی
موج	مخوف	کعبه	صن	عمارت	ماهی	زیور	چرم	تصویر
قلم	در	منه	اسن	کوه	وخت	جوهر	پیش	اشترا

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على محمد وآله واصحابه
 وعلیهم السلام این رساله ایست مسمی بغالب و مغلوب که حکیم جهان
 وفیلوف دوران ارسطایس از برای سکندر فرستاده بود و
 نامه نوشته که بعضی از انعام تو بر من واجب است بران ضمیمه
 که کسی مثل آن نکرده باشد ادا انعام و بعد از تامل بسیار قرار
 بآن افتاد که آوردن غالب و مغلوب از وجه حساب محل وضع
 غریب کرده شود متوفیق الله تعالی بر کاکم خواهد میسر دوس
 معلوم کنند که غالب کدام است و مغلوب کدام از همه چیزها مثل
 بادشاهان و عابدان و متعذبان و عمل متفرقان و شریکان
 و زن و ثور و خواج و غلام و دو خصم که نزد فاضل از دین
 حساب معلوم کنند اما باید که در حساب غلط گواهی نکنند نام آن
 دو کس را حساب کند بخت بخت طرح کند و بیند که غالب کدام

و اگر دو جانور باشند نام هر دو را حساب کنند و اگر خلقت
نام صاحب این را حساب کنند و اگر خواهی که مستفیل تر از معلوم
و بی شبهه از ماضی که در آدم علیه السلام است تا اکنون همچین
حساب کنی پس که چگونه راست می آید و صفحات این رسم
بر هشت باب است بتصویر نشود و دوم بتحریر نظم که کتاب ^{نصایح} ^{صبا}

اصل اولست بسم الله الرحمن الرحيم اب ج د ه و ز

ح ط ی ک ل م ن س ع ف ص ن ر
۱ ۹ ۱۰ ۲۰ ۳۰ ۴۰ ۵۰ ۶۰ ۷۰ ۸۰ ۹۰ ۱۰۰ ۱۱۰

شیش پست خ فی ضی ظ غ حاب حمل منظوم

بریز در صدف یستم ای هر بر در ز بحر دلکش محبت سفیدی که
مفاعله فواله مفاعله فواله کجا از لعل و از قطره زهر

مفاعیل فولات مفاعل فعلین
نجان ر بعد و این قطعه نصرت
نکان شمار را احد ح و تا ح

یہاں شمار را بجہ حروف با صلی
و لک از قرشت با ضبط در صد

و لیکن از حرکت با صبطه و ریخته و دل از حساب بل شد عام و بصر
باب اول یکی هست یکی غالب یکی با بخت یکی غالب یکی

باب اول علی باب علی غالب یلی با بقت یلی غالب یلی
باشش شش غالب یلی با بچ یلی غالب یلی با بچ یلی غالب

یکی باشته یکی غاب یکی بادو یکی غاب یکی با یکی طاب

غالب باب دوم دو بابت دو غالب دو بابت

عالم دو مائیس دو غالب دو با پنج پنج غالب دو با چهار

۱۱

دو غالب دو با هم سه غالب دو با دو طالب غالب **باب سیم**
 سه با هشت هشت غالب سه با هفت سه غالب سه با شش شش غالب

سه با پنج سه غالب سه با چهار چهار غالب سه با طالب طالب غالب

باب چهارم چهار با هشت چهار غالب چهار با هفت هفت غالب

چهار با شش شش غالب چهار با پنج پنج غالب چهار با طالب طالب غالب

باب پنجم پنج با هشت پنج غالب پنج با هفت هفت غالب پنج با شش شش غالب

پنج غالب پنج با پنج طالب غالب **باب ششم** شش با هشت هشت غالب

شش با هفت هفت غالب شش با شش شش طالب غالب **باب هفتم**

هفت با هشت هشت غالب هفت با هفت هفت طالب غالب **باب هشتم**

هشت با هشت طالب غالب نام **ابجد** ۴۰ ۳۰ ۲۰ ۱۰ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱

حظ کلین سحفض قرنت
 ۱۰۹۸ ۵۰۳۲۰ ۹۰۰۰۰۰ ۱۰۰ ۳۰ ۲۰ ۱۰ ۴ ۳ ۲ ۱
 شخذ صد طغ ۱۰۰ ۹۰۰ ۵۰۰ ۴۰۰ ۳۰۰ ۲۰۰ ۱۰۰

15

بسم الله الرحمن الرحيم و به نستعين

الحمد لله و للرسول صلواته چون علماء علم نفس معنی معرفت دوم که در هیچ یکی از کتب فلاسفه
و علمای عراق و خراسان مذکور نشده و غالی از غرائب نیست و از شایسته بمقام
در ضمن یک اشاره و چهار دقیقه بر سبیل یادگار ثبت نموده و بالله نستعين و نتوکل
اساره و تبیین علم نفس باید دانست که علم نفس از سرائر و مخفیات علماء نیست که
از نامحوران یعنی ارباب فضول واجب دانند و در کتب قدیم آمده که این علم از مخفیات
و این راز را باذن خود یعنی پادشاهی ظاهر نموده و از انجاشاع گردید اما از علمای هند
جوگیان و رین فن تمنا ساز باشند خاصه مردم قریه که در جبال کشمیر و است و آن
نیاهان جوگیان قدیم است و در آن مکان دره بزرگ در کوه افاده و منبری صاف

و ان است جوگیان از طرف حجره و در سنگ ترسیدند که سکونت دارند حکایت اینان

بسم و این ایشان است کاملان آن گروه از استکمال نفس در هوا پرواز کنند و بر روی

و امراض جسمانی را بی استعمال ادویه علاج کنند در کتاب تاریخ و ادب است که علماء انطاکیه

تشریفات حضرت آدم علیه السلام درست کنند و میگویند که چون حضرت آدم از بهشت بر زمین

آمد و کوه سرانیدت را بمقدم رسید که اخی است تشریفات آن ابوالدبار بدین طریق بود و هر قدر این

که تلقین بدین انسان دارد و با نور خارج محتاج نیست و اگر شخصی چند روز بوقت عیدی

در زویل مسطور است بشغل آن بردارد بی مزید کلفی و احتمال ربی و منتهی حکایت از سوره

حرر باشد و بصوب جواب بلبل و لیکن روزی گیری و بیاس نفاس مقید بودن شد طاست

در صنفه اول در صورت دم و خواص نفاس بدانکه مقرر اصطلاح اینطایفه غوث است و شمس

بنی را در و برده است پس یک از سوراخ جب بنی اید بقمر مشوب بود چه در بدن

خاصیت ماه سود است و و میکه از سوراخ راست بنی اید با فاب مشوب بود چه در

بر مثال مزاج افلاک چون سحر حکما و مقوس است که مزاج زمان در اصل خلقت سر و سر است

مزاج روان کرم و خنک یکن که وجه تسمیه شمش نیک و قمر محبت همین بوده باشد و گفته اند

که هر کس و زرس و سی نموده و شبها نفس قمری و در روزها نفس شمش جاری دارد و در کامل

کرد و و طریق گردانیدن نفس از طرفی بطرفی دیگر است که مثلاً اگر دم از جانب چپ روان

که بسوی راست رود بر پهلوئی چپ نعلبده و ساعتی صبر کند از جانب راست جاری خواهد شد و اگر

که از جانب راست بجانب چپ آید بر پهلوئی راست دراز شد پس اگر نفس شمش جاری باشد

بر دامن مثل زدن و فریب دادن و عقد اللسان و اعمال شری و عداوت و مفطرت

و تصرف نمودن در دلهایک بود و همچنین در هنگام حبس و عذر و قمار و زور و شطرنج و غسل

خوردن و بیانش و با زمان و خرید و فروخت و بیم و ترس و زیمت نفس شمش متروک و

نفس قمری جاری بود و کارهای ملایم شروع نمودن مانند طلب محبت و استعمال ادویه مقوی

عمل قلزات و شغل باطن و تصفیه قلب و روان شدن و خیرات کردن و ترویج و بخش

و مدح

۱۶
و صلح با عدا و در آمدن در خانه نوبتیده و مبارک بود و اگر کسی امور مذکوره سوال کند نفس
جاری باشد هم یک بود و گفته اند نفس که جاری باشد خواه نیت خواه قری یا بی نیت را
روان شدن نجات سودمند بود و دقیقه نامه در احکام محاربات اگر دو کس اراده متقابل
آمده از فتح خود بپرسند اگر سایل اول در جهتی آمده باشد که نفس از آن جهت روان بود باید
فتح تو خواهد شد و دومی اگر از آن جهت که نفس جاری نباشد آمده باشد باید گفت که فتح او خواهد
و همچنین اگر شخصی از جانب دوسر رسد که فتح کدام یکی از آنها خواهد شد نام بردام را که اول
فتح کند بشرطیکه سایل در جهت نفس جاری باشد و اگر نام برده باشد سایل دومی
گوید که در آن جهت نفس جاری نباشد آنکس فتح کند و اگر کسی که در جهت خانی نام برده
آورده نیت یابد اگر در هنگام جنگ نفس قمری از استهالی یعنی مقیم جاری بود فتح کند و باید که
استهالی همان وقت جنگ کند که نفس قمری او جاری بود و جائی یعنی آئیده و وقتی
بردارد که نفس سمی او جاری باشد که بر این فتح کند و دستور خیانت است که نفس جاری
جانب از مقابله سخن بر تافته و جانب خانی در مقابل دسته جنگ کند و چون بدین قاعده عمل نماید

هائیه و شمن مخلوب و ویا نشه مشود و حکمای هند گفته اند که درین حکم اعلایه مشک و شبنم و اگر
خواهد که بر دوشمن حربه اندازد جانب خالی را در مقابل دشمن داشته حربه افکند و چون دشمن بر سر
بیاید و خواهد که حربه افکند باید که نفس جاری در مقابل او دارد و با مجروح نکرد و اگر مجروح کرد زخم
نیاید و اگر نفس قمری از استهائی جاری بود و استهائی در جانب مشرق یا شمال بجائی بود
استهائی فتح کند و اگر نفس شمشی جاری و بجائی در مغرب و یا جنوب استهائی باشد بجائی
و چون نفس قمری جاری بود که قمر را مقابل با چپ داشته حک کند و اگر نفس شمشی جاری
باید که افاب را در راست یا جانب راست گرفته حک کند و طفرار و وضابطه در باطن
جانت که چون قمر در شله آتشی بود که آن محل را سه و قوس است مشرقی بود و اگر شله
باشد که آن نور و سبده و جدی است قمر جنوبی بود و اگر در شله باوی که خورا و غیر آن
باشد قمر مغربی بود و اگر در شله الی که سرطان و عقرب و حوت است باشد قمر شمالی بود و
فی الشمس و مفعله ناله در علاج امراض اگر شخصی ماده حرارت بر بدن مستولی کرد و خواهد
صفراوی و دومی و خواهد بر قسم حرارتی که باشد مسل صداع و غیره علاجه است که سورا

۱۸
راست بینی را که بسیار زیاد و به قدری که در آن حرارت باقی نماند و سوز و خراش
و هم از اجابت بیرون نتوان رفت البته حرارت نقصان پذیرد بلکه زایل گردد و این عمل مکرر
رسیده و همچنین در بیماری بلغمی و سوز و کی یا غلبه رطوبت و پروت و سوز و خراش و سوز
تشنه و بی تاب و اگر گوشش بخوفه خورد و آب و جوی از دست سوز و کی تشنه نفس قمری و روزها
نفس قمری بی کفایت و نفی جاری مانده باشد اصلا بیماری و تشنه مزاج او راه نیابد و از
بیماری و سستی اعضا و لوازم آن محفوظ باشد و مصداق این سخن مشاهده حال جوکیان است
عوارض و بدن استقامت یافته و اکثر عمر در زیانند و طعام را البته در نفس تشنه تناول نمایند
سرع البصر و تشنه انفع باشد و در نفس قمری برعکس آن بود چون کسی را زردی و یا ماریا و یا گرم
و یکی از حیوانات مودیه گریخته باشد اگر در زردی و مودیه گریخته باشد تشنه باشد تا اثر آن
شود و اگر در زردی و مودیه گریخته باشد تشنه باشد تا اثر آن شود و اگر در زردی و مودیه گریخته باشد تشنه باشد تا اثر آن شود
که اطمینان نگیرد و در بدن تشنه باشد و اگر مانده کی سفر روی و در ماحرن و ایدوده غرض گردد
و یا غشی افند نفس قمری جاری ساختن علامتی تمام بود باید دانست که در نفس قمری مباحث

نباشد کردن بازمان بهتر بود چه در صورت ضعف و سستی کمتر افتد و امکان زیاده شود
و اگر زن حامله رود اغلب که پسراید و در نفس قمری بخلاف این بود اگر در حال نباشد از
جایی که نفس جاری باشد خواهد سمنشی خواه قمری سوای بیرونی را بخود در کشد و از آنجا باشد
و از جانب خالی ارسان نماید و باز از همان جانب که جاری بود بکشد و از طرف خالی برادر دامن
زیاده آرد و چون این عمل تدریج نماید بجایی رسد که اختیار بداند چنانچه تا نخواهد از محل
جدا نشود قافم و قفیه رابعه و در بیان خواهد متفرقه اگر سائل از سوی نفس جاری آمده سودا
از هر چه پرسیده باشد خواه خیر خواه شر باید گفت که براینه واقع شود و اگر از جانب نفس خالی
پرسیده برعکس بود و اگر سائل در مقابل مسؤل عنه و یا از بالای او مثل پشت یا دم باشد
باشد و یا از جانب چپ بود درین صورتها او را چپ باید شمرد و در آن هنگام نفس قمری جاری
از هر چه سوال کرده باشد نیک باید و اگر از دست راست یا چپ است و یا در محل چپ
در صورتها سائل را در حالت راست باید انگاشت و در آن حال اگر نفس سمنشی جاری
از هر مهمی که پرسیده باشد نیک بود و برعکس این صورتهای تخیله بدو و طریق دیگر سائل

سوال اگر از جانب نفس سمنشی بود حروف عبارت سوال اورا باید شمرد اگر طاقست مهم او براید و اگر خفت
ست بر خلاف آن بود و همچنین اگر سایل در جانب نفس قمری باشد حروف سوال اورا ملاحظه کند
زوج است سبب بود و اگر طاقست بر عکس صورت اول باشد و چون بعضی از حقیقت عالمه برسد
جانب نفس جاری برده باشد باید نف که پس خواهد شد و اگر از طرف نفس حالی برسد و خرسود
اگر در وقتی برسد که هر دو نفس جاری باشد باید نف که توانان شود از ذکر و انشی و اگر در هنگامی
کند که نفس از یکی جانب منتقل کرده و از جانب دوم شروع نموده باشد استقاط حاصل شود و در وقت
نفس سمنشی بر حاجت که از سداطن و ارباب بیروت خواهد رو کرد و اما بسیاری مدافعت
بر نیانی خاطر و نامرادی بود و شروع نمودن در کارها و نفس قمری مبارک شود و در معصودند
شبه وی حاصل شود و اگر سایل از جانب ست آمده از غایبی سوال کند و نفس سمنشی جاری بود
غایب است باز آید و اگر از جانب حباید و نفس قمری بود نیز بداند و لیکن اگر از جانب حباید
و نفس است جاری بود و دلیل بر بیماری و مرگ غایب بود و در کتب معتبره این علامه
که چون وقت صبح از خواب بیدار شود و نفس خود را ملاحظه نماید که با کوب از روز در گذر و تانیست

موافقت در زمانه اگر موافق باشد یا تنگ باشد موافق تواند کرد و در آن روز بسیار دمانی روی نماید
و آن بر دو قسم بود اول آنکه هم کوکب کر باشد و هم نفس مع از جانب راست بود و دوم آنکه در دو
مونت باشند بر هر دو تقدیر باید که قدم را از جهت که نفس جاری باشد سه مرتبه پیش کرده بر زمین
و اگر کوکب بر صورت و نفس با یکدیگر مخالف باشند از روز نیک باشد اما هم موافق کوکب بر روز بر زمین
اگر کوکب کر بود اول قدم را بر زمین نهد و الا قدم چپ بعدوی که نکوشد و دیگر ومانت
کوکب بر صورت است زحل مونت مشتری ندر مرغ ندر سمت ندر رهنه مونت عطارد
قمر مونت و دیگر ومانت ایام بدین تقاس است که شنبه مونت یکشنبه مونت دوشنبه مونت سهشنبه

چهارشنبه خشتی پنجشنبه نذر جمعه مونت باشد و الله اعلم بحقیقه الحال

بسم الله الرحمن الرحیم و به استعین

الحمد لله و بلسون صلواته چون تویر خواب و آیه نقل سلیم فکرم است و بکس از انجا
این علوم عمت نزد اولیا و انبیاء و حکما معبر بوده و علماء در شرح و تفصیل آن کتب متدا
بر روی کار آورده اند شمه از آن تقریب سخن در مطالبی بمقدمه و چند عنوان

و من الله تشر الامور مقدمه علم بغير عبارت است از معرفت احوال خوابها و بقیة احکام ان و ان

علمی شریف است و معجزه یوسف صدیق علی نبی السلام بوده و حضرت یوسف از او در برابر

ملکها و جنات و عیسی علیه السلام در قرآن مجید از وی حکایت فرموده فی قوله تعالی رب یتیمی

من الملک و علمت من تاویل الاحادیث و شرح ان چنانکه باید در نیمه آخر او نتوان کرد

عنوان اول در حقیقت خواب و شرایط صحت و اسباب آن بداند که روح حیوانی مادام متوجه ظاهر

بدن است اعضا در حرکت باشند و بیداری عبارت از آن باشد و چون ان خیال لطف متوجه

باطن شود در خواب ظاهر متصل راه یابد و خواب عبارت از آنست که بدن از خواب ^{در خواب} بیدار

یا بواسطه آن بود که نفس بیاثر متصل عواسط ظاهره بروحانیات متصل شود و در این ^{مطلع} معنیات

نسب الله قوه متحلیه تحت اشتیاق آن بحرانی یا از آنکه آن بقوت خرمی در وقت بیدار ^{بیدار}

تکون در صورتی کرده باشد و محافظه سپرده و چون در بیداری بیاثر اشتغال حواس ظهور ^{ظهور} القصور

اورا میسند و بود وقت خواب بر او ظاهر کرد و یا بواسطه آنکه مزاج روح متغیر شده باشد

بلی از احتیاط از بیدار شدن مستولی گشته و قوت متحلیه تابع او رفته و در غایت اوقات

رویا حکم ان خلط افغان افند نشا اگر غلبه حرارت بود اش سبذ و اگر برودت متولی بود بر
ور واده و اگر رطوبت باران و سیل و دریا و دریا و اگر یسوت کوه و سنگ و پریدن در هوا
و مانند ان و این اقسام بحرف اول اعتبار ندارد و دو قسم آخر را حکم متغیر فراج شناسن قبل
اصغات و احلام شمارند اما قسم اول بدو نوع بود یکی صریح که تبا و تیل احتیاج ندارد و این
رحمت الهی بود که بدقت فردماندگی بنده را بدان هدایت کند و دوم آنکه صریح نباشد و تبا و تیل
و خوابهای انبیا و اولیاء و حکماء کامل بشیر این قسم بود چه در انجا اصغات احلام
جنانچه در حدیث سرفراز است رویار المومن جبر من است و اربعین خبر اس انسوده و در کتب
آمده که شرایط صحت رویا است که فراج بنده از جاده اعتدال منحرف نشود و بر طهارت
خواب پهلوی راست بر تیر بند و خوابیکه در اول بهار و اعتدال فصل و بهار بنده صحت
و باید که خواب را با کسی گوید که دوست و عاقل و سنجیده بود زیرا که بهر تو او مستقیم
اگر کسی واقعه کرده بنید بهتر است که با کسی اظهارش نکند و چون بدار شود از ان پهلوی
و ابی بن سبذارد و نمود و اتیه الکسی بخواند و گوید خیر لنا و شلاع انیا و چون روز شود

و بعد عبادت کثرت عنوان دوم در دیدن تجلیات ایزدی و روحانیات و انبیا و اولیاء
و ملک شیطانی و دوزخ و مانند آن اگر کسی خواب ببیند که نور حق تعالی بر او کبی
سرد کار او در دین و دنیا بگشود و در آن موقع که این خواب ببیند عدل و انصاف و فراخی
پیدا آید و اگر مردی مقیم ببیند که حق باقی حساب کند شادی باو رسد و اگر مسافر ببیند
و خوشه لی بماند باز آید و اگر در خواب ساجات کند نام او در دین و دنیا بزرگ شود
موت ملک کرد و اگر ببیند که حق تعالی از او اعراض کرد او را از گناه نوبه باید کرد و اگر
موت تازه رودی و فر خاک ببیند قدر و منزلت باید و طریق علم حقیقت بروی منكشف شود
و از آفات ایمن باشد و از بهاری شفا یابد و از غم و اندوه بیرون آید و اگر ترس بود ببیند محال بر عکس شود
چند که بالذات مقتضای خصوصت بکند احبش نزد یک سیده باشد و حکم عام و مسکن بر بقا
و اگر ببیند که فرستگان از اطراف و جوانب در خانه او می آیند خانه را از درد و ان بکاه باید و درین
انبیا و اولیاء در صورت نشاست و بل حصول جاه و منزلت بود و اگر خصمان ببیند برخلاف این
باشد و دیدن صحابه و اولیاء و آن خیر برکت باشد اگر با و شاه را خواب ببیند که در محلی

یاد سرائی غیر شکاف و زواید در آن موضع زیان و افت رسد مگر بجائی که آمدن او در اینجا
غریب بود و دلیل دولت و راحت بود و حکم دیدن و بود خواب همان شب که در نوشته بیان شد
اگر بیند که در بهشت است و از میوه آن تناول میکند عالم نشود و از علم برخوردار می گردد
اگر در دوزخ بیند و متذکر باشد از جمله معاصی باز آید و اگر از اهل دنیا است سفور از
و اگر بیند که از دوزخ میرون می آید دلیل درین داری و باز آمدن از سفر بود و اگر بیند که
برنج گرفتار است آن رنج و سخت دنیا بود و اگر قیامت بیند دلیل پادشاه بود در آن
عنوان سوم در دیدن انسان و اعضای آن دیدن کودک خرد اگر معروف باشد دلیل
بود و اگر او را در بر گرفته باشد مدبر ملک شود اما اگر کودک مجهول باشد دلیل غم و اندوه بود
و دیدن دختر و خواب نیت و راحت بود و نیز که خریدن یا فتنه مقصود بود اگر غلامی را
خود را بیند که مانع باشد از ادبی باید و اگر مرد جوان مجهول او خواب بیند او را در بهشت
زن جوان خوش رومال و نوشاوی است و زن بکر تجارت نمودند یا ضایع بودند
دنیا باشد اگر او را بهشت نیکو و حلاوت بیند کار او نظام کشد و اگر ترس رود بیند و معاصر

زحمت کش اگر مردی شکر می بیند که موی سیاه او سپید شود مردم بر او متعجبند و اگر ببیند
که از تن او جدا شده از مردم جدا ماند اگر بر خود را بزرگ بیند بزرگی و جاه باید اگر کوچک
بیند از مرتبه بقیه افزونی و درازی موی برای جوانان و زنان و شکر بیان دلیل افزونی مال
و درازی عمر بود و دیگر اثر اندیش و ترو و خاطر و اگر ببیند که موی او سیاه باشد بمانت بدارد
و از قرض خلاص باید و اگر ببیند که موی او تیر شده شوهرش طلاق دهد اگر مردی موی
را بریده بیند بار دیگر فرزند تراید اگر سخمی بر روی خود غبار بیند و لیس و بود و اگر ببیند
از پیشانی او چیزی برآمده است علامت فرزند باشد و اگر ببیند که چشمی در دست دارد و مالی نقد
باید اما تارگی چشم خود در خواب دیدن یا روشنی بود در دین و دنیا یا بیماری فرزند محبوب
و یا نم سفید باشد و خود را ناپیدا در خواب بیند آن سفر ترک باید کرد و اگر رود دست بکشد باز ناید و اگر
که سیرمه در چشم می کشد در اصلاح کار دین نوبت و در چشم مردم غرزد و دور رود و دست
نشان حصول مال بود و بینی خود از حد زاده دیدن علامت جاه و مال و عمر و فرزند بود
برعکس آن بود اگر زبان را بچری بسته بیند و یا از دهان برآمده و سیل آفت و رنج باشد

اگر سینه که دندان خود بقوت بر مسکه نشان قطع رحم باشد و دندان از طلا و دندان و سیل مار
بود و از نفقه یا از رتبه و غرض نشان مفت و زبان مال شده اما مشایده دندان از جوب
اینکه و موم و سیل و فاق بود اگر کسی سینه که گوش از دست و خوش میزد و یازن رطلاق
و اگر گوش را پاک کند سخنان مرغوب و رسیداری بشود و اگر خوشی را اگر سینه نقصان
دین باشد و دندان ریش علامت عروجه و نعت بود و زیادتی آن عزیز نعت باشد و اگر
از ناف بگذرد که آن علامت دایم و اندیشه بود و نقصان ریش بر عکس آن از زنی
بارش سینه اگر شورش غایب بود بازاید و اگر حاضر بود غایب شود و اگر سینه بود شور کند
استن بود پیر زاید و اگر پیری دارد و مترقیه شود اگر کودک نامانم خود را بار
بینه پیش از بلوغ بمیرد سینه ی ریش عابه و صفت نه و سیاهی غرو جمال دیدن
برادر یا شریک یازن باشد و زیادتی در آن زیادتی مساوت بود و از اینجا عی و قطع
خصومت بود با ایشان یا دست از معصیت استن اگر مردی است خود را در نکار سینه
معیت رنج کشد و زنا را یک بود سینه اگر فراخ سینه و سیل جو آمدی بود و اگر نکار

نشان تحمل و کرامت باستان و میل زن و دختر و بوشکم مال و مرز و قسده و بی
 شدن شکم از اسما و روده علامت جدا شدن از او با کرسنگی و میل حرص بر دنیا و بی
 تحمل در دین آخار مال و متاع خانه کار و مرز با کلیه خدمتکار و معتمد و بعه برادران
 بهوزن نشسته دل تدبیر کننده کار و دینت کسی بود که استظار بدو باشد اگر شخصی
 بریده بیند از عمل معزول کرد یا فرزندی را وفات رسد و چون زنی بیند که ذکر دارد اگر
 آستین پاره پیرایه و ان بهر متری باید و اگر آستین بنام رز بار کند و انوار قوی
 و میل زیادتی قدرت به در طلب محبت و اگر صوفی به عکس آن و ران سابق عمر و
 بود و چرخه از اوقوت و دراز تر سینه عمر و دراز تر باید و اگر محبت خسته تر و صوفی آن خدان
 اگر کعب خود را افاده یا شکسته بیند در پنج نصیبت افتد قدم علامت نیست و مال
 اگر زنی خود را با نطفه بکناهی بزرگ مبتلا کرد و اگر بیند که از آن پاک است و عمل
 از کناه برون آید اگر بیند که زنی بول میکند علامت افراشته است او بهر محض از این
 که از علمای فن بگوید و برسد که در خواب دیدم که زنی از خاندان من در پیش من بود

من جام شیر بوداوم نگاه جام سیدی نهادی بر خاستی تا بول کند این برین گفت این
زینیت دست و صلاح و بر و میل دارد او را بشویده امر و تقصیر و همچنان بود و مردان
که ملی از ملوک بنی امیه بود شبی خواب دید که در محراب بول کرد از سعید بن که در علم و مهارت
تمام دست پر رسید کف فرزند تو حلف شوند پس همچنان شد که بعضی از فرزندان او سلطت
اگر کسی خواب بیند که از نایزه او خون بر می آید فرزند او در شکم مادر هلاک شود عنوان جام
در بیان تصرفات انسان و غیر آن خفته کردن از گناه بیرون آمدن بود و سوال و محسن
حاجت رواندن و از زنده به غم بیرون آمدن باشد و حضور ساختن دلیل امانت و تهمیح
بود اگر سب که رک از طول شنکافند کوفه حاط شود و اگر به پنهانی شکافند بلی از خون آن
اگر باری خواب بیند در کار عبادت خلل افتد و اگر غم سفر دارد باطل کرد و در استن در خواب
بود و خندیدن غم ارد اما اگر بواسطه شغل نمی بود علامت نجات بود و دست و گردن
یا در کنار زخم مرده و سل غم در از باشد و اگر باری مرده را در کنار گیر و نیک شود و اگر زن مجبور
را در کنار گیر و مقصودی که دارد بر آید برون و دست کردن نیز همین حکم دارد و

۲۹

بند که دشمن گرفت یا بود و دشمنی از میان بر خیزد شرط پنج و نزد باختر کارهای باطل
و اگر بند که مردم شهر را بکشد بگرخت می کنند در این شهر محط افتد یا طوفان سه و اگر بند که
با شاه جنگ می کند فراخی فوت بود نامه خواندن رسیدن خبرهای خوش بود و یافتن میراث
و یا کسب کردن مال حلال و اگر نامه خواند و معنی آن نه اند در کاری افتد که محتاج به اجابت
و کتاب را نیز همین تعبیر بود برده خرید شادی بود و فروختن غم از تحف و هدایا بر چه
بسته بود و در خواب نیز مبارک است با پای کو قنقار ن مصیبت است اما اگر بارود و سرد بود
تعبیرش سخنهای بد و باطل اگر بازی مجهول صحبت کند و اثر شهوت در ظاهر پیدا شد منفعتی باید
بازی معروفه صحبت کند یا ان معروفه زن خود داند اهل بیت ان زن از شوهرت یابند
و اگر بند که زن را طلاق داد تو کنزی باید اگر بند که با مردی مجهول صحبت میکند منفعت باید
و اگر از نشاء بود مقصودی که از قطع امید و دیاید چون بند که زنی نکاح در آورد
ان زن دو تن وقت یابد و اگر بند که بگارت بسته مقصود سه و اگر زنی بازی صحبت کند
اسرار و احوال او واقف گردد اگر با همه معروف صحبت کند از کسیکه استحقاق نداشته باشد
بنکوئی نماید اگر همه مجهول باشد بروشنی لطیف باید چون کسی نباشد که او را نداند کرد از عزم

سفر داران بازمانده و اگر متدین باشد و کارش معیشتی شود و یا زنی کند و غیره غل و غیره
نیک باشد و اگر بنده که دست او را با کردن بسته اند از معاصی باز استیج جرات و درین
دین
و سیل حصول مال بود و اگر خون از جرات روان بود منقبت باید و اگر بنده که او را در کشتن عمر دارد
باید و چون بنده که او را کردن روزه و سزاوارتن جدا شد اگر بیمار شد شفا یابد و اگر و اقامت دارد
و یا حج کند و اگر بنده که سر بریده و دست معارضه دنیا را باید بردار کشیدن و سیل برزگی باشد
اگر بنده که با مرده صحبت می کند حاجت تمام و کمال بر آید و اگر بنده که مرده در جابه خواب می خفت
عمر دراز یابد و اگر مرده خبری بد و بد منقبت یابد و با مرده بر خوان بستن طعام خوردن نیک بود
عوسمی در خواب دیدن دلیل ماتم بود و دست شستن نو میدی بود از کار ناخال کردن خصوصیت
نحو نشان قرآن خواندن انتشار آثار حکمت و امان عدل و انصاف بود و اگر بنده مصحف مشوید حکایت
دین و دنیا با هم جمع کند و اگر مصحف بد و دهنند بر کار و واقف شود و اگر بنده که با نیک نماز میگوید
نه در وقت با نیک دلیل جور و ظلم بود و اگر بنده که اوراق مصحف میخورد و حلش نزدیک سیده
است اگر نماز با شرایط و ارکان سجای آورد خفت و امن باشد از آفات و مقصود دارد
باید و اگر بنده نماز تطهیرت میخواند یا در موضعی که نه محل نماز باشد یا قبله بر او خسته گردد

آنکه در حقیقتی خود متحرک رود و به سواری بدان رسد روزه و این خفیت است از افات
 دنیا و باز ایستادن از کارهای ناشایسته زکاة دادن نام نیک حاصل کردن ^{چند} ^{از} ^{این}
 مقصود یافتن همه حال قربان کردن از غم و اندیشه فرح یافتن و اگر زنی باشد که قربان ^{مسئله}
 فرزند می شناسد آرد و اگر بنده بنده از او می باید بپارند شفا حاصل آید مجوس ^{مسئله}
 عنوان نجم در دیدن جانوران آب ولایت و دولت بود وزن نیرته و اگر خود ^{بود}
 بر اسب سوار بند دولت بی اندازه میاید اگر اسب سیاه بند ولایت و سیاه ^{بود}
 و کمیت زیادتی فرح و شهب اصلاح امور دنیا و سمند یار زده علامت بیماری ^{است}
 لیکن اندک و ابلق و سیل مشهور استن و اشهب رفایت در کار و اگر سمند که استر ^{باشد}
 سوار است و در از میاید و اگر بر استر شخصی و اگر سوار شود باز آنکس خیانت کند اگر خری ^{باشد}
 از نخت خود تنفوت میاید و اگر خری را بر پشت گیرد از طالع بد میاید اگر سمند بر ستری ^{سوار}
 و سیل سفر باشد و اگر سمند که استر آن بسیار دارد و سیل ولایت بود و اگر سمند که استر از ^{عقب}

از عقب آمد می آید از بلای احتیاط باید کرد چون کاوی بند بازه فریبی و نگوید آن
در آن سال منفوت باید و تعمیر فراخی و سنگی سال فریبی و لاغری کاو بود و اگر سبکه کاوان
رزد و شرح بار بر نهاده بی خداوند و شهری یادی می مردند و در آن موضع بایستی
بند کوفته آن بسیار نگاه میدارد و فراماده جاعی شود و دیگر بهایم نمین حکم دارد
و بل کنیز بود و خرگوش زنی باشد که الفت گیرد اگر کسی در خواب خود را در شب قبل
مخدول شود و اگر در روز سبزه را طلاق دهد اگر شیر از استر خود بند بر بدن بگذارد
و اگر سخن از شیر صوم طوطی و بیافتن مقصود و خوک علامت مردی حرام خوردت و سگ شبنم
بانگ او سخن فرومایگان چون سبکه که سگ جامه او بدید یا بگزید خصوصاً شب از شبنم
نشان و زده باشد و لیکن اگر سبکه که گریه یا خبری از و میخورد در چه از آن سخن
باز آید و اگر سبکه که گریه او را میگوید یا میخورد یا سونیه من حکم دارد اگر سبکه که
طعام او یا خبری که با و تعلق دارد میخورد و دلیل نقصان عمر و بزرگ بادشاه طاهر نصاری
زشت رو باه خویش مکار و فرسیده اگر سبکه که بار و باه بازی سبکه زنی را که دوست
بند

باشد باید کشف مردی عالم باشد و دشمنی بود نهان آنچه پدید بود ضعیف شد و سیاه قوی
اما اگر مار را متها و خویشند با دشمنی یا کنی باید اگر ماران بسیار متها و خود سوار
شود و اگر سب که ماری از سقف خانه فرو افتاد و از شاه برنجی باورید و مار در
خویشد زنی باشد دشمن گردد و دشمن ضعیف بود که قصد او بجز زبان باشد زبور و کس
اگر سب که مورچه بسیار از خانه او بیرون می آیند اهل آن سردای کمتر شوند اگر سب که از بار
صید میکند عالم را سلطان او را متها و شوند کلاه و زرغن مرد فاسق و دروغ زن بود اگر
از کلاه شکار میکند غنیمت باید از رومی شمشیر سب که پندیده بود طاعت
خوسر و رومی یا درم حربه ماکیان خادم و برده باشد اگر سب که ماکیان را کشت کند
بکرات بکارت بردارد و بکوتر ترنگ باشد با جماعت اگر سب که گوسفند بکوتر می خورد از زنان
سبقت باید بکشد زن نیکو بود فاخته زن بدین و مسموم عنوان چشم در آمار
میخ با دشمنی مهربان یا عالمی حکیم بود و دشمنی با بیخ آمیختن با یکی از ایشان اگر سب که از
میخ خورد یا از طرف کرد از حلقه پیرداید و اگر سب که از میخ حلقه پیرداید گرفت تحت باشد

حق تعالی بگرداند بادی صحت صلایه باشد که بر خلاف آن بود یاران چون عام است
اما خاص اگر در محدوده یا سرزمینی بیدماری وقتیه بود اگر سبب که خاک یک سبب و نمک
چون بهنگام سبب و راجی سال و وقت باشد و اگر سبب که سبب و نمک و اگر سبب که برف بخورد
باید بگرک و سیل و سیل رنج بود و اگر سبب که آب رخ بخورد شادی بود و اگر سبب که رعد یا باران
سفا یا بد و اگر و ام در سبب و ام گذارده شود و اگر سبب که از حبس یا بد و اگر سبب که
و اندیشه بود و دشمن صفت باشد اما اگر از آن بد است که از دشمن رانی یا بد و اگر سبب که
دارد با و اگر بقوت سبب و سیل ترس و اندوه است خصوص که با آن کرد و تارکی بود و اگر بنا بر خرابی
و در خرابی بر کند و سیل محصیت بود در آن ولایت یا آید و طاعون به بد و اگر بنا بر بدی تارکی و غنا
و نرم و سیل سکونی و صفائی غنی بود اگر روشن سبب بی آتش علامت راه یافت و درین
تارکی بعد از آن اگر نور با آتش زبانه رنده بید حب و خصوصیت بود اگر بی زبانه سبب طاعون
و برام بود و علامت خاک و فتنه باشد اما اگر سبب که از آسمان بر زمین می آید اثر آن بیشتر است
و اگر آتش افروز و جزیری ببرد و منفعت یابد و اگر جابه سوخته شود و باندازه آن منفعت

اگر آتش در دمال حرام باید قوس قزح دلیل فراخی سال بعد فرج و دیدن صایقه کوکب را
دلیل دروسی و درویش را وسعت معیشت و بدین آسمان قوت و بزرگی باشد و اگر سنده در آسمان
میر و سفری رود و بزرگی یابد و اگر از آسمان بخت کنایه بزرگ کند اگر از آفتاب و شمس
حال او نیکو شود و اگر در پیش آفتاب تبارکی و ابر سنده عمنان شود چون راه در کنار یا در خانه
زمی نیکو بدست آید و تبارکی ماه رمضان بهد اگر زن سنده که ماه در کنار او فرو آید شورش
یا شوم بزرگ بدست آید و اگر ستارگان را مجتمع و روشن سنده بزرگان آن ولایت منتظم شوند
و اگر مجتمع و تاریک سنده بندان عنوان ستم در آثار سفلی اگر سنده که بر زمین نبائی سکند
باید که به ان کار و نیاب از و یا علمی بکار دین آید لرزیدن بین افق باشد از جا
اگر سنده که زمین سکند و خاک ان میخورد مالی بکرو حید حاصل کند و اگر سنده که او را در
پنهان سکند و پس مرگ بود یا در امداد ان از وطن و اگر سنده که زمین اسکند و ات
معیشت حلال بروی شاده گردد و دیدن صوای فرخ مجول سفر در از درش و در
صوای معترف سفر نزدیک و یک چون اندک بند مال باید و چون بسیار سنده مستوی

اگر خلیفه را بر سر کوهی سبز بر پا و تشاهی بزرگ قادر شود و همچنین بر بندگی بند نشان نصبت
بود و فرو آمدن بندگان اگر از دریا آب خورد و یا بر دارد از باد تشاهی مال و منفعت باید
و اگر بند که آب جمله دریا بخورد و سلطنت یا مال و از آن باید خود و کشتی و دین و دل
بر آنکه در معاملات باد تشاهی خوض کند یا از وفات نجات باید و اگر بند که از کشتی کنار دریا
بر دشمنان طغیان و از افات بیرون آید و اگر بند که در دریا غرق شد و حساب و عقاب باد تشاهی
و رحمت بند دیدن موجب رنج و مسقت باشد آب صافی عمر و از عیش و آب بکدر بندگان جوی
اگر بزرگ بند و سیل فرماندهی بود یا از افات و هول بیرون آید و اگر از آن بخورد از زمان بهره
جوی خورد و بر بنفاس خوض و بر که زن یا خرد و منفعت بود آب شور اندیشه بود آب چاه
قلعه و حصاهل و نیار امن بود و اهل دین را زیادت بر سر کاری خانه و سرای و دنیا باشد
قراخی بند نیکو بود و اگر تنگ مارک بند بندگان ایوان مرد و بلند قد را بمرج حاجی خطو
غرفه زن در بند از معاصی توبه کند و اگر خانه از زر و بند خانه پس از آتش نسوزد و اگر خانه
این بند عمر دراز باید بل مردی بزرگ بود که بوسله او مقصود شد و نقش در خانه کرد
نشان

نشان گفت و حضرت بود اگر سینه که بر تر دبان مرد و در کار دین درجه نرک یا اگر
خود را بر دوگان نسته بند عزت و مرتبه عظیم باید طاق زن و خزینه تیر بود اگر سینه که در
مرد و بر خصم غالب آید و حمام خوش در آمدن و غسل کردن دلیل زوال اندیشه و غم بود و خون
حمام سرد بی آب سینه و غسل کند از جهت نشان رنج کشیده آب گرم خوردن دلیل تری و نماز
بود و آید و خوردن و بدان غسل کردن نشان تندرستی و عیش و خوشی خوردن و در کعبه دیدن
ایمنی بود از جمله آفات و چون سینه که کعبه بود اگر از عمل موزل بود باز بر عمل و در دهر
که سینه راحت باید و مسیحت کعبه بود اگر سینه که نماز خواند و روی بقعه ندارد حج نصیب
و اگر رو کعبه دارد حاجاتش بر آید اگر خود را در کوستان سینه در کاری افتد که دیگران
از و عبرت گیرند و اگر خود را در تابوت سینه اگر از دشمنی متیرسد بر او لطف باید عنوان ششم
و رباغ وستان و اشجار و اثمار و غیر آن باغ دنیا باشد و خوبی و خرابی آن بحال سینه
باز کرد و خود را بر سر دخت دیدن سخبات از خوف بود شکوفه فرزندان مال حلال است
مرد عالم یا منفعت از زن شریفه بود و خرم علم باشد و اگر سینه که پیشکوه و سنجی گوید

المحمدي

همچنین و اگر سبزه خوب و نازک و خوش مزه و اندک ارد که بنیال نکند بود بنه مالی باید ارد و کل ز ^{کس}
 زن باشد و چون انرا در باغ بند و زن باید کلسه رخ همچنین یا سمن دی و خرد ^{بود}
 سفید کرب یا رسا خا و علامت مرد و زشت و بدسیرت هر زم و سل اتفاق گرز و رسم ^{خود}
 مال بساوی و در غیر موسم مایه اندک بود و شلغم زن روستایی و اندوه چقدر ^{بسیافت}
 ترب روزی حلال با و بخان در موسم و سل اندک بودی موسم ننیده باشد سیر ^{آید}
 فراخی نمف و اگر خشک شد بنامی و سیمانی ارد بر روز و خوب که در ارد و یا بکار ^{دسل}
 علم و حکمت به خشی نش مال حلال بود عنوان هم در معنیات دیدن زردیل اندوه و ^{غارت بود}
 اما اگر سبزه که در سستی از زیافت و زنند سود و اگر بشیر مایه علم و قوت در کار ^{بود}
 و اگر باره بزرگ از زردیل متری و بادشاهی بود و اگر سبزه که زردیل ^{بود}
 و ملاک بود و نفقه مال مجموع بود و باره نفقه نیزک اگر سبزه که نفقه ارکان بیرون ^{بود}
 یارنی ملکنه و اگر نفقه بکار در خصوصت افتد کج علم و منفعت بود و بعضی گفته اند
 یافتن کج سبب اندوه و غم بلکه دلیل وفات بود و یا قوت نشادی و عیش و ورزش

سائست و زن با جمال عمل زیمان تعمیر دارد و مرد و زن هر دو شجاع و دیندار و مال حلال دارند
باید مرد و زن هر دو علم و فرزندان زیاد و مرد و زن هر دو مال بسیار و حلال
و میراث و اگر زن که مرد و زن هر دو را سوراخ مسکین یا نامحرمی صحبت کند مرغان مال بسیار بود
نعم و نفرت و عمر و زاده و فرزندان عقیق غرت و نفرت خرم و بخت این مال و موت به بیع مال
روی مال چو دان از زیر مال کبریا و عوام خلق و اگر زن که از زیر ملک دارد و در خصومت افتد
انگ اندیشه بود سه راهی بصرت سه راهی زن به اگر زن که سه راهی
و عده خلاف کند طوق زن را نیکویی به از سو و مرد را لطف و مهری و بارگازا
و سود و چون از آن سید بهر به اکثرین زردیل فرزندان و کنیز و سرای و چهار
و مال و ولایت اما اگر از زن به بی نیکن مردان از سیدیه بود و اگر از آن یا نفقه
و دوست دارد و با نرزه حال خود بزرگی باید یا زن تو کنیز یا فرزندان باید و اگر زن
نیکن از انستری او بقیه و خللی شد و اگر انستری از دست باند یا بقیه و بخت و اگر انستری
خود و نفوذ از زن جدا شود و اگر زن که انستری از انستری بود و زن

اینکه قلمش یافتن و حیانت نیز به عنوان دوم در ادوات ضایعیت و آلات حرب
و غیره دیدن قلم حکم و لایق و ورزید باشد و ادوات کثیر و زن استن خصوصیت بود با
از زن مالدار اگر نه که در او بر خامه او چکیده و او از اهل قلم نباشد آنش را صحت
آید بسیار و یک زن بکر باشد آن زن و نور زن محترمه باشد یا که خدای خانه
شمع یا چراغ افروخته بند دلیل و رازی عمر و دین پرورده و تیره بر عکس آن است و خا
و غبار و میل از این خصوصیت بنماید باید و بیماری نیز و آینه دست و تیکار
اگر در این نکند و صورت خود بنماید او را پسری شود یا از عمل معزول گردد یا زن را طلاق
و آن زن در حضور و غیور و بکر بماند اگر نه که بوی ایشان نیکنه معاشرت با آن زن شود
بیر و من این طبق و کاسه خدشکاران یا خرم و مفت به سکره و جام دوست بود و
کوزه زن و کثیر است خوان نموت و فراخی محبت اگر نه که چربی بر آن می خورد و دراز
تقل خدشکاران این با غم کاری یا سفری و کشاوری و بستن آن و بیل ناو
غم بود و نجر اگر بر دست بند دلیل گناه بود اگر بر در بود خدشکاران سوزن و جالوز

آلتی باشد که بد آن کار خود بصلاح آورد و اندکی از آن دیدن بهتر است از بسیار اگر سینه
بساط بر زمین می کشد و دلیل درازی عمر بود و اگر می نوزد بر عکس این باشد صندوق
خدمتکار و معتد مراچی غلام یا کنیزک جوان و انبان زن صاحب است یا لان زن
کاهواره عیش خوش و زن مهربان بود علم مرد عالم باشد و شجاع و توکل علم سر و دلیل
سیاه دلیل مهری و زرد علامت بیماری و سیه مرد غمور و سفری باشد بخیر و سلا
چهره نشان سلطنت و مرتبه باشد طبل خور و غم و دل و تقاره مرد توکل بود و اگر سینه
دکتر یا مسواری نه عاونه پیش آید گمان دلیل بر او ریازن و فرزند و سفر باشد و نیز دلالت
حق تعالی و اگر سینه که گمان سینه سفری کند و حرمت و بزرگی و در گمان سینه
درین امور تیر رسول باشد و بنام زمانه نیزه سفر و ولایت و زن و دیگر سلا حاکم
که بدان ماند دلیل درازی عمر و طفر بر دشمن و منفعت باشد باز دانه قوت و قیمت سینه
بود و فرزند و ولایت اما اگر سینه که سینه حامل یکد از ولایت مغزولی شود یا فرزند
بمیرد یا ناسازی با زن افتد هر کس خوشین را مسلح کند در میان جماعتی که صلاح
باشد

باشند هر و مقدم ایشان کرد و نزد و شطرنج باختن و سیل کارایی باطل بود و عنوان ^{بار و}
در طعام و شراب و لباس و نظایر آن مان پاکیزه عیش و خوشی مال حلال و شهر آبادان
نیز بود و مان خشک بفساد اگر مان کرده باید برادر و هم حاصل کنند مان بسیار ^{مست}
یا در آن و دوستان ^ب و عمر در از گوشت خام مال حرام بود و پنجه و بریان ^{مال}
و خرید و روزی ^{عیش} بسیار است انگین مال حلال و خر و مفت و شفا بود و طوا ^{عیش} بی صافی
خوش و عمر در از باشد و بیشتر تر به همین حکم دارد و تو نیز راسب و نادر و ابی و حال آن
همان است که در اصول آنها گفته شد شیر بر حیوان که گوشت او حلال است روزی حلال
کازیک بود و شیر ترس بقدر آن و شیر آنچه گوشت او میخورند اندک و بیماری ^{و بر}
از شیر سازند مثل دونه و قوت و پیرانند و غم بود مکر و غن و مکه خر و مفت باشد
خرمال حرام بود یا خصوصت و اگر بند که عصیر میکنند نجس است با و شامی بود و سرکه مالی باشد
با خر و برکت مستی که از شراب بود تو گوی ^{دوستان} باشد از مال حرام اگر از غیر آن بود و آفت ^{و ملا}

خوش باشد که از جانب پادشاه شود خون خوردن مال حرام بود و خون ریختن نبایستی
خشم فرو خوردن باشد و در خوردن شیبانی و توبه بود از گناه مشک و عنبر و کافور و صندل
و زعفران و مرجه از ابوی خوش باشد و دلیل نیا و نام نیک و علم شریف و دین پاک و خلق
و منفعت و زن ساز و در بود بویهای نافع و بقد این جامه نیک و پاکیزه جابه و دست و
و ولایت و نیز زن باشد و در او زن را مرد قوه تعالی من لباس لکم و انتم لباس من شود
باشد بند شلوار خدسکار سرامی جامه سبز و دین دارد و سیاه بر زنی و سیادت و سر
و خصوصت و زرد علت و بیماری و کبود میست و اندک و پشتر لباس نیکین زنانه
و منفعتی بود که از پدر یا برادر یا شوهر بدو رسد بارانی خرد برکت بود نهانی و بالشت
و مرتبه باشد موزه و نفس زن و کینه و خدسکار بود و جمله چیزهای پوشیدنی چون کتبه
عجم و اندیشه و درویشی بود الا موزه که مسجل آن بهتر بود از نو عنوان دوازدهم
در خواستهای بدیع که بمران و نابینان گفته اند منوچهر بخوابد که باقی برسد و آن

۳۲
تا با صد و بیست کنگره بود و از چهار انگشت چهار جوی آب بیرون میرفت مهران

عمر او تغییر کردند که صد و بیست سال بادشاهی کند و حکام در عهد او دیده اند و همچنان

وقتی نوشیروان بخواب دید که از جام زرین شراب میخورد و خوشی با او زبان ^{جام} در آن

میگرد و از بزرگچهر پرسید گفت بفرا می تاسم زنان که در شبستانند برهنه میشوند و

رقص کنند همچنان فرمود یکی از آنها در برهنه شدن تعللی میکرد و زنی از خاتونان ^{در حاکم} خاص

او مبالغه نمود چون بالرائش برهنه گردید فرمود بود بزرگچهر گفت جام زرین ^{خاتون} خاتون

و خوش این مرد که خیانت میکرد از ابو الفضل یعقوب بن اسحاق منقول است که ^{گفت} گفت

از عمل باز مانده بودم و دخل من بواجب جماعه که در ایام عمل دیشتم و فانی میکرد ^{نایب} نایب

فرمودم تا اسامی آنها دو ورق نوشته نزد من آوردم و در آن قائل میکردم ^{و بر بعضی} و بر بعضی

نامها خط بر طری کشیدم پس این ورق را برابرین نهاده تحفتم و خواب دیدم

جمعی بارها بر پشت بسته از سرای من بیرون رفته از زبان پرسیدم که شما چه می‌نمایند

گفته ما آنکساییم که قلم به اخراج ما نهادی روزی خود پرده بسته می‌روم من از خواب

و دانستم که اندیشه من خطاب در روزی همه بر حق حل و علاست و آن دو در قیام

رومی خواب دیده که سوره اذاج را نهاده می‌خواند از این سیرین پرسید گفت اجل تو نزد

رسیده از گناه توبه کن چه این آخر سوره های قرآن است که فرود آمده شخصی خواب دیده

ستوری بالو سخن بگفت از این سیرین پرسید گفت بخانه خود برو و وصیت کن که نزد

اجل تو رسیده قوله تعالی اذ اوقع علمم القول اخر خالهم واته من الارض تکلمهم شخصی خواب

که زوغن زیت در بن درخت ریتون میرفت از این سیرین پرسید گفت دریا که

خود صحبت میکنی چون تقصص نمودم در خود را بگریز خریدم بود و با او می‌بازدت مسک

رومی خواب دیده که در ماه رمضان مشتری در دست دارد و دهان مردان فر

بدان مهر میکنی از این سیرین پرسید گفت مگر تو بودی که بچس از صبح با

33
میدهی و مردان را از طهارت و من و مباشرت با زبان نمودن بازیداری و
بمچین بود و مردی بخوب دید که ستمارگان از آسمان فرو ریخته عوی
از سرور این محبت دارالشعب جمله فرو ریخت و همین تفریس بود و الله اعلم
بما یش

از حقیقه صدر و موخر و استخراج جواب سوال نیست

حرف سوال لا مطلقاً نخوده ز نام کند اول ز نام حرف مطلقاً که عبارت از حرف
سه حرفی است که اولش از جنس آخر باشد و دوم ز نام حرف نه مطلقاً که عبارت از حرف
سه حرفی است که در اول و آخر یک حرف باشد و از میان سیم نون سوم ز نام
حرف سروری باشد و برین پنج تا یک ز نام طیار سود پس اگر حرف زبانه باشد
خلف مکررات نخوده ز نام حاصل از آن حرف صدر و موخر نماید و به ترفع یا تنزل یا
یا مطلوب جواب بگوید

له نما

دربین و رفت

نما

سارا

مکرم

بسم الله الرحمن الرحيم

ست
مصحف در

چون خواهی که در مهمات بکلام مجید مشورت کنی اول طهارت ساز می و
بر دست کبر و در جامی پاک شینی و رومی بسوی قبله ساز می با اعتقاد و سنت
سه بار فاتحه و سه بار اخلاص بخواند و ده بار درود و سر محمد علیه السلام
فرستد و سه بار این دعا بخواند اللَّهُمَّ اِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَيْكَ وَتَقَالَتْ
بِكِتَابِكَ فَاَرِنِي مَا هُوَ الْمَكْتُومُ مِنْ سِرِّكَ الْمَكْنُونِ فِي عِلِّيَّاتٍ وَغَلِيَّاتٍ
و نهی که در دل دارد پیش خاطر آرد و مصحف بکشد و صفت ورق
و صفت خط از ورق هفتم شمار و هر حرف که بر آید بر آن عمل کند شکر
که حضرت رسول صلی الله و سلم و جمله اولیان حسینی عمل کرده اند
والله اعلم بالصواب **الکراف** الا ان اولیاء الله لا
خَوْفَ وَلَا هَمَّ یَحْزَنُونَ **اسیات** **الکراف** اید بقال اند
استاد کار شد خبر و صواب **الف** اید بقال ای دل افروز نکو کرد
ترا آن کار افروز نکو کرد چه حاجت بخت کردن همه سال است

عیدت و نوروز لطیف آمد چه حاجت بخت کردن چراغ سخت دوست را
 برافروزد ای خداوند فال بد آنکه این آدم صغی است مکاری که خواهی کنی
 که هر روز کار تو نیکوتر گردد و چراغ دولت روشن گردد و امام فخر الدین زبی
 میگوید ای خداوند فال دشمنانت مقهور شوند دوست دشمن را بر تو حاجت
 سال و ماه مبارک باشد ان شاء الله تعالی اگر **ب** آید بشیرا و

و سر جا منیرا
 بیت

و ندید و داعیا ای الله بغایت ای برادر بآید بنال عمر دشمن بآید
 چه حاجت دولتی ای صاحب فال که چون قرعه زد می تو بی برآمد ز حرف بی
 حدیثی یا دارم که این قولم بغایت بآید الا ای آنکه بی در فال دارم
 ترا سخت سعادت بآید ای خداوند فال این فال شعیب بن عامر است بقول
 علماء نشارت خواهد رسید از ان نشارت دلت خورم شود امام فخر الدین راز
 و شیخ حسن بصری قدس سره بجا گویند ای صاحب فال بسیار دولت ماک است
 و صاحب دولت گردد درین فال میریتی که کردی سعی نمائی و دست مکاری که بزنی
 نیک آید و مراد یابی اگر **ت** آید **ت** ان شاء الله لقد ارسلنا الی امم

من قبلک **ب** ایات **ب** الا ای آنکه ت در فال داری توانی توید کن
 گرموشیاری چو آمد ترا بدین است چو بر کردی که نبود استوار
 چو ت اندازن کار خد کن میاور بر و خود خویش خواری چو ت آمد لافا

جز پشیمان بغیر از توبه در دل معنایی ای خداوند فال ازین نیست که در حق کفر
و باز آیی و توبه کن علماء دین گویند که حق تعالی توبه گناه کاران را دوست دارد از آن کار

استغفار را بگذرد **ت** اندر سند بن خضر **و استبرایات** حوث آمد نفالت انی برادر

شود کارت همه روشن سراسر ترانامت نه یکی فاسد کرد و سخن کوتاه کن الله اکبر

و حرفت نفالت توبه آمد سعادت باز گشت و سخت باور ای خداوند فال شمار

مر ترا باد درین نیست که کردی باتفاق مفسران خصوصاً عبد الله المتسعود و عثمان

و امام محمد بن رازی فرموده اند که بسی روشنائی در روز کارش ظاهر شود و در میان خلق

نیکلام شود و امام محضر صادق رحمه الله گوید ای خداوند **ت** اگر نیست کند مال و نعمت

یابد در طلب نقص نکنی تا مراد یابی **ج** **ایده جهم یصلونها و یسیر القرار** **ایات**

جو هم آمد نفالت ای برادر بسی جدت باید کرد تا چار ازین نیست که کردی کامیابی

اگر چه غنائی اندرین کار **ج** **جودت خود کا او داده باشی** پس اندر مراد خود بدست

ای خداوند فال درین نیست که کردی جهم تمام باید کرد تا مراد یابی امام محضر صادق میفرماید

که از حرام اجترار باید کرد و شرح حسن نصری گفته اند که ترک این نیست کن او لا

ما نقول عبد الله این عباس ترک حاجت نیست گفته اند که خیر روز صبر کند تا مراد یابد

اینها الله تعالی اگر چه ایده جهم یصلونها و یسیر القرار **ایات**

جو ح آمد ترا حاجت روا شد همه کارت صفا اندر صفا شد ترا درین

سید رو گشت مکتوم نگارت شد همه حاجت روا شد اگر غایت کسی

داری بجائی شود حاضر دلت نمکن چراسد ای خداوند فال **ح** مبارک باد

که حاجت روا شدند و شناسنامه در کار تو میشود و استقامت می باید و تقوی امام
صادق و امام فخرالدین رازی میگویند ترا از غیب غایت شاد می رسد و دشمن تو
منکوب و سیه رو گردد و تو مراد خواهی یافت ان شاء الله تعالی اگر خداید

قالین فیها ابدار صی الله عنهما **ابیات** بقالت خ برآمدند درین م
نکر و مال و مملکت و دولت کم چو خ آمد بکردی از خیالت که سخت نیا
برگز و غم چو خ آمد ز خوبی نیست خالی از آن خوبی نه سود می دست نه غم
ای خداوند فال ترا دست تصدق باید کشا و بقول عبد الله عباس و شیخ
حسن بصری گفته اند خی بدست اما چون صدقه دید خوف غم نیست و رنج
براحت بدل گردد و مراد یابد و اگر داید دعوی هم فیها سجا مکتب الله ص

و تخمین هر فیعاسه لام **ابیات** چو حرف دال آمد اندرین فال نکر و
ترا فال اندرین حال چو دال آمد دلالت میکند این که امسال بود و هر سال
رخصت دولتی گردد می صاحب که و افزون شود هر روز احوال بر و بانگ دم
کن مشورت که تا مسعود گردد بر تو آشکارا می خداوند فال دلیل نیست
که فالت نیک گردد و درسی از دولت بر تو کشا و شود و بر تو امسال بیشتر از هر سال
بود باید که صاحب دولت مشورت کنی و آنچه فرماید بر آن عمل کن و اگر کنی

اخرند امت کشتی اگر بقول الشیخ عمل کنی مقصود یا بی ان شاء الله تعالی اگر داید
ذوق و عذاب النار و ذلک بان الله موید **ابیات** چو دال آمد دلیلی از تو شد دور وجود
دست آموخوا

صدق بیز الله
چو آمد تصدق کن بدو پیش

این فال

کشتی

کشت مقهور این فال اسی برادران خرم سعادت بانی از نزد پاک و نور
 نبال هر که حرفه دال آید شود کار خیرش جمله معمور اسی خداوند فال آگاه باش
 که عجز و خواری از نو دور شود و از در کور و سخت تو بیدار شد و دولت
 یار شد و امام جعفر صادق گوید که حق تعالی عیش بر تو گشاده کرده و کار تو معمور
 اگر **ایات** بنا منزل علیا ماید من السماء **ایات** چو آید روا شد جا
 بیابی عیش عشرت کام مقصود چو آید نبالت سعی بجائی قدم در
 که دولت روی نمود رفیقیش روی باتازه ماه روی زهی فرخنده فال
 بخت مسعود اسی خداوند فال بدان و آگاه باش که این نیست که کردی
 نبالت نیکوست و فال تو خوش و خرم بشارت میدهد که رئیس و یا شایسته
 یا حکمی خواهد شد یا از بزرگی فائده عظیم خواهد رسید و امام جعفر صادق میگوید
 که سفر و کسب منفعت یابی و عبدالله ابن عباس و امام فخر الدین رازی
 میگوید خداوند فال حق زیارت کعبه روزی کند و از قرض خلاصی یابد
 و بجز او رسد انشاء الله تعالی و اگر زاید **نعم الذین کفرو**
 ان لن یبعثوا **ایات** چو آید نبالت این نشان نیست و لیکن **سود**
 در میان نیست نمیکوم ازین نیست خذر کن ولی تعجیل کردن همچنان
 کن تعجیل ز بهار اندرین کار نشودن اسی به کوشش تو سران نیست
 اسی خداوند فال این نیست که کردی بر تو مبارک است و لیکن تعجیل مکن ازیرا که
 بخت دولت تو در خواب بود اکنون بیدار شد و روی تو دوار و تو سعاد

سعاد
 حاکمی
 یحیی

حاکمی

یحیی

شدی و بقول شیخ حسن صبحی یک کار کن یک کار کن تو کل دست حق مکن
 و راز دل خود بکسی مگوی تا ترا بر نشان بکند و بقول عبداللہ ابن عباس اگر علم
 طلب کند حاصل شود و مرا و باید اگر کسی ^{تشریف} شهر رمضان الذی یک روز
فنه الفل ان ابیات خوشی آمد سعادت یار کرد و غنوده بخت نویدار
 مگوی بکسی راز دل خود که تا در و ترا تیمار کرد و خوش آمد ترا یک صلیت
 از آن خصلت دلت بیمار کرد و خوشی آمد سفر کردن بود سود اگر خواستی
 ز بسیار کرد ای خداوند فال اینست که در می بر تو مبارک باد از برای آنکه
 بخت نویدار شد و دولت روی نمودارد و بر و مر مراد که داری رودی
 و شیخ حسن صبحی فرماید یک کار کن یک کار کن تو کل بر حق دار و راز دل
 بکسی مگوی تا ترا بر نشان بکند عبداللہ ابن مسعود میگوید اگر صاحب فال
 سفر کند سود یابد و شیخ حسن صبحی گوید اگر طلب کند علم روزی شود
 اگر کسی ای سلام علیکم طیبتم فال خلو ها خلد ب
ابا خوشی آمد سعادت نیاید شکار و بیم سفر کردن نیاید چودر
 شین آید و دشمن خدر کن ورنه همیشه نیاید درین مکن
 نعمل آید و دست صوری کن که کارت بر کشاید ای خداوند فال
 فکر و تامل نیاید ز بهار خود را از ترش شیطاں نکامدار و امام صادق ^{رحمه} جمیع
 بر آن نهند که صاحب فال از استغفار کشتن تقصیر کنند تا کارش درست شود
 و درین نیت هر کن و شیخ حسن صبحی ^{فرماید} که خداوند فال را از لغت حرام

سلام علیکم
 طیبتم
 فال
 خلوها
 خلد ب

ابن عباس

فی الاقرا
 فی الاقرا
 فی الاقرا

بر مریاد کرد و سخن چمن میباش و خنک از میان بکس تا مراد بایش

النساء الله تعالى اكرض ايد من في القرآن ذي الدكر ابيات

چون در فال تو حرف صا و نمود در صبر و تحمل بر تو بکشد که از حیرت زبانی نیست

چون تو در کار یکی خواهی گشت مستغول بصر آن کار کردن نیست به خود

درین نیست که کردی صبر پیش آن که از حیرت کشاید جمله مقصود اهی خداوند

فال این نیست که کردی صبر باید کرد تا ترا مراد و دست دهد و اگر تعجیل کنی

باید شد چرا که بفرستاد و رت کرده باید که مرصه در فال بر آید بران عمل کن

و قول ابن عباس میگوید و همه مفسران آن نیست که در حرف ص صبر باید کرد

تا مراد باندازد الله تعالى ضایع ضرب الله مثل الذين امنوا ابيات

چون آمد لغات اهی بر او نشود کارت همه نیکو شود و بهر کاری که خواهی

میتوانی مکن تعجیل بر مرکار خود بر جو حرف ص باشد پس مبارک درین نیست

ز حرف خوشتر بخور اهی خداوند فال این نیست که کرده پس بگوست اما بقول

علماء و دین خوان کس مشکو که خود را در عذاب تسوئیش منی و امام جعفر صادق

و حواجه حسن بصری گفته اند که در طلب مراد تعجیل مکن که مراد بایش الله

اگر طه اید طه ما انزلنا عليك القرآن انتقم

ابیات چو طه آمد مطهر کن حوت بر و میکن غریبان را زبانت چو طه

تراشد و احب اید و سنت از عصیان پاک شود دل کن عمارت چو ای جان

از کائنات پاک کردی ز تو آمد همه خرو عبادت اهی خداوند فال

چون مراد صبر است

3

ت

بدان که این حالت نیک نیست تو به کن از کار بد تا مراد یابی و بشرطی که از
استیجانت از وی نخواهی و پیران و خویشان و عزیزان و جمله منان را
غیر داری و نیاز رازی و امام فخر الدین رازی میگوید که داریم که داریم با طهارت با
و نماز گذاری و کار نیک و عملها نیک بکن تا مراد یابی ان شاء الله تعالی
اگر چه آمد قال الله ظل الله و ذللت قلوبهم ذ لای
چون آمد مراد حاصل آید همه دعوی دشمن باطل آید نکو فال است فالی
طه ابا دوست یقین میدان که نامت مقبل آمد ترا زین نیست و
زین فال ایدوست امید کل نواز کل بر آید ای خداوند فال
که کردی بسیار خوب است دشمنانت مغرور شوند و عباس بن مسعود
گوید که درجه دارین نیز باید ان شاء الله تعالی اگر ع اید عم بیتا علن

فوله تعالی
ظلالها

عن النبأ الذي هو حرقه ايات
جوع آمد علی الرغم بدانندیش نشاط عیش ممکن مایل خویش درین نیست
که کردی سعی نبای بکن تعجیل از دشمن مندلش جوع آمد لغات عمرالی
صدوده سال با کام دل خویش جوع آمد درین نیست عمل کن مکن اندوه
و خاطر کم و بیش ای خداوند فال برو علی الرغم بدانندیش عیش ممکن
و از دشمن باک مدار درغم را بخور راه مده که خواص حس لصری گفته اند
که صاحب عین اگر روی بر سر کار می نهید مراد یابد اگر ع آید

الم غلبت السروم جو آید مشورین فال نمکین
 فراغت پیشه کن دل تشا و نمکین جو خیری کرده باشی بعد زین زود
 براق سخت دولت رانده زین الکوفال قران صدق داری درین نیت
 سخاوی بود نمکین ای خداوند فال این نیت که کردی غم و اندوه
 کرد تو نخواهد شد باید که باین مشغول شوی و امام عباس ابن مسعود ترا
 صدقه منفر باید تا کارت مبارک کرد و امام جعفر صادق منفر باید که اگر
 صاحب فال رخ صدقه و مدینه کار او آسان شود ان شاء الله تعالی لک آید

فهرقان عظیم ابیات چو آمد بغالت کام یابی میان
 سر مرزاق نام یابی همه کار است پیرسایان که شوی جمع ز غایبی خوف
 پیغام یابی درین نیت سفر کردن نشاید و گراز مرجه خوی
 نام یابی ای خداوند فال بدانکه این نیت که کردی کام دولت حاصل
 شود و موت دل طالع نماید و ترا از صاحب دولتی فتوحی برسد
 و همه کارها و پیرسایان جمع کرد و علماء دین بر این اند که صاحب فال
 از غایب پیغام یابد که خاطر جمع کرد و شیخ حسن بصری رحمه الله منفر
 که سفر کردن نشاید باقی همه کارها نیک است اگر فانی فال الله تعالی
 هذا رحمته من ربی است جو در فال توقوف آمد قرار است

ت

نتر خاطر چرا در زیر بار است چو قاف آمد قبول خلق گدوی درین

فتوحی بشمار است سخاوت پیشه کن با کام یابی که از بخل آدمی بسیار است

چو قاف آمد قدم نه خود درین کام بکن سعی که وقت کار بار است امی خداوند

خاطر خود خوش دارد و در دل اندیشه مکن که در فال تو قاف آمد قبول خلق

چنانکه هر که ترا ببیند دوست دارد بقول ابن مسعود و امام محمد الدین خداوند

فتوحی رسد از جایی که او را هرگز گمانی نباشد شیخ حسن بصری میفرماید که سخاوت

تا مراد یابد ان شاء الله تعالی اگر کاف آمد کاما کاتبین یقین ما بقول

چو کاف آمد کدورت نیاید ز خصمانت خصوت نیاید مکن سعی درین

امی برادر یقین میدان قصورت نیاید مکن شریکت مکن فرض مکن شیخی

ازین با خبر قصورت کی نماید امی خداوند فال بدان آگاه باش ازین

زود برگرد و خود را از شر شیطان و خصمان نگاهدار و مستغفار کن

و از کردار بد باز گرد تا خلاص یابی که فال بسیار بدست و پاکش مکن

از برای آنکه بر نیایی در القضا و وعد الله ابن مسعود گوید اگر سخن شنوی

و آن کار بکنی در آخرت همان سود ندارد و بگو با کسی بیع و شریکت نکنی

صد روز صبر کن تا حکم داد یابی ان شاء الله تعالی اگر لایق ملای

الیوم الله الواحد القهار ابیات چو لام آمد

پرخنده کرد و بمخزده کارایت زنده کرد و ازین نیت که لام آمدفا
یعنی دانات طاعت فرخنده کرد و خلق خود بر دینی نازنین است زجاو
دل حسودت بند کرد و برانکس کوعداوت با تو دارد بدان ازخانمان
آواره کرد و آبی خداوند فال بدان واکاه باشد که طاعت فرخنده شده
بهرکاری که خواهی مشغول شو مراد یابی و امام محضر صادق میگوید و این تمام
میگوید که صاحب فال لام خلق و خوی خوش دارد از این سبب دشمن شود
و امام قشری گوید که صاحب فال لام را با کس عداوت کند ازخانمان آواره
کرد و ان شاء الله تعالی اکرم آید مالک الملک توفی الملک ایما
یویم آمد خدرکن ز ملامت بکفتم شرح حالت را تمامت خدرکن
از چنین کاری برادر کنان دعوه به بینی خبر ملامت ازین نیت
گذر کن تا بینی ملامت بر ملامت یا غرامت ای خداوند فال
بدان واکاه باشد ازین نیت که دمی استغفار بکن تا از ملامت سلا
یابی شیخ حسن بصری میگوید که زنه را با کسی دعوه نکنی و امام فخرالدین
رازمی گوید که زود ازین کج روی نیت سرگرد تا سلامت مانی ان شاء الله تعالی
اکثر آید و القلم و ما یستعمل و
دین نیت خود را فال تو نون است بعول عالمان گویم که چون است
چون نیت و استقامت را مکن تر که سوئی دولت این نیت است

بدان
نظر

درین بیت که کردی چنان بود که هر روزی سعادت و نعمت بداند
ای خداوند عالم تو بسیار خوب است بهر کاری که شروع کنی مراد یابی و در نماز
کردن کاملی کن تا دولت بر تو ماند و امام فخرالدین رازی میگوید اگر
مراد حاصل آید و سعادت روی نماید و کاری نیکو شود ان شاء الله تعالی
اگر و الله و هو ارحم الراحمین ابیات چو در فال تو و آن
وصال است همه کارت وصال اند وصال است نیاز و حاجت
با کس ماند زنی فانی که چون آب زلال است ز دشمن هم خد کوی
سیر دشمن بدست پامال است ای خداوند فال بدان و آگاه باش
درین بیت که کردی زود کن که بسیار خوب است و علما گفته اند که صاحب
بشی دولت پاک خواهد بود و امام فخرالدین رازی میگوید که صاحب فال خد
که از خلق بی نیاز گردد و مردم را بوی حاجت نماید و خواجہ حسن بصری
از دشمن او را الم نباشد و این مسعود گوید صاحب فال هر مرادی که رو
مرادش حاصل شود ان شاء الله تعالی و اگر همه آید هو الذی
انزل رسولہ بالهدی ترا ای جان چو همه
مبارک باشد ای جان و سالت چو همه آمد مرا من از کس ندارد
نیکو کرد همه ماه و حاجت مراد این جهان آن جهانی

کاینات و خواب نه بیند انشا الله تعالی آمین یا رب العالمین
اللهم صل علی محمد وعلی ال محمد و اعف عني من ق...

و ملن نظر امیر رب العالمین

فالتامه

مصحف

بسم الله الرحمن الرحيم

چون خواهی که فال مصحف بینی و این حقیقت مجربست اول شرط آنست که
باشی و نیت حقیقت کنی و نشاید که جامع قرآن بی و صوم بگری که گرفته
نبرد گشت و درویشی آرد که مرکز بتونگری بدل نشود مگر به توبه و دیگر
شرط آنست اول سه بار فاتحه و سه بار ا خلاص و سه بار درو...

خواند اللهم انی توکلت علیک و تقالت بکایله فاد
مما هو الذکک توهم فی شریک الملکوت المخزون فی
عینک اللهم انت الحق انزل علی الحق محمد الحق انما مصحف کتبت
هفت ورق بگردانی و هفت ستر شمار کنی تجوی و زود سی باخر
و اگر نیست رحمت بر آید آن نیز نیکو باشد اگر است عذاب بر آید

ازان

اگر کسی که در این کتاب است...

ران کارها پیر باید کرد
آید حاجت از فضل الله

راحتها به بنی زوای یار
ارو از دست بکس خط و لنگ

رحاب دولتان بنی نکوی
گاه و دوستی رانک مسعود

بروز از خوشی همه سال
در نعمت گذاری روزگار

سعادتهاست چون با آید فال
بدست آید همه مقصود حاجات

بدین نیت که داری زو و شتاب
ورین فال مبارک بگو خواه

سجده است برت از دست تو سرود
بهر شندی که گشایی خدا یار

بود چون بوسنانت زندگانی
تا امل و ارجست چون ابدی

فال کرا بیدست ای شهنشاه
ورین اندیشه خاطر جمع مدار

غم و اندوه مگر نرو نهر سنگ
تجارت برود چندانکه جوئی

سفر مهمون بنائی خیر محمود
بهر کاری که دید تو ورین فال

کشایبر کمان در غیب کار
شوی از دولت و نعمت قوی

ز حباب دولتان بنی مراد
که نعمتها بدست آری ز مراد

شدی مقبل بپای غرت گاه
ورامد طالعت از دست مهمون

ترا از غیب فایده ای بسیار
ز فرزند ان فراوان شادمانی

تا امل و ارجست چون ابدی

قال الله تعالی و جعلنا من الآل
و اندوخت بهیم نیت
تا امل و ارجست چون ابدی

درین نسبت که دارم منفعتی
که تا رسته شوم از مکر او باش
توقف نکنی نیکست این کار
که تا دسمن شود مجدول محول
بیایی جلای مقصود و مطلوب
فراوان راحت از ایام بسنی

حذر کن خنجر و زری محتر
عدو می در کمن تست هو
به استغفار تو به نشو تو مش
نشود بعد از دو هفته کار نام
لکام دل رسی آرام بی
ز اندوه جهان بیدار کرد

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ اسْتَقَامُوا

چو فالت می شود دیگر چه خواهی
درین فال سعادت سخت قابل
سزد که شادمانی را کنی ساز
باید بر مری اقبال ره پوی
بدان از آن نیست که داری
استغ کن ز انبامی به جویشان

شنائی کویدرگاه الهی
میگانی که داری گشت حاصل
فرامی در ترقیم هست غا
مطهر بر عدو از زور بازوی
ستوی شادان و خوش از سخی
نباشد خاطرت زین بس

حسب حال باشی در همه حال
قَالَ اللَّهُ تَعَالَى كَيْفَ تَقْدِرُونَ قَدْ نَارًا فَلَا رِضَاءَ
ترا مقصود حاصل شد درین
فال

خنجر و زری محتر

عنان بر تباب زین فال صواب
مکن عجلت کرد کار بی ادب
باید بر مری اقبال
باید بر مری اقبال

چو فالت حیست ای فرخنده ویدار

چو حی آمد ترا حاجت روان شود

اگر نو در تجارت رو آر می

بکار زرع خوشتر تو دایم کار

ز اصحاب دلی بینی کرمیا

خاند کار و بار تو نهفت

اگر آید حسن فال صمد

درین فال آید مطلوب برود

۲ همه گو

بر آمدنیت نقد و لنت

همه کارت صفا اندر صفا شد

سوده آیدت از زر شمار می

ز هر دانه بدست ارمی و خوشوار

بیای بی شغل یا زریا و رمیا

امورت کسبت چون ماه دو هفته

که آمد بر تو ای ذات گزید

مراداتی که اندر خاطر هست

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَأَوْخِطُمْ سَدًّا فَأَعْبَاهُمْ

اگر خی آیدت مخدوم در فال

چو خی خالیست هم خالین بگذار

اگر کاری کنی بر عکس خالی

صورت کن درین اندیشه دوروز

نگردان روارین اندیشه در حال

که تا فاید حل خود را نگذار

نباشد منت از خوف خالی

که گردی بر عدو منصور فیروز

میرا خی از شاعت در دلی

مراد خاطر آیدت از سامان

علم بر کس خبر اطلالی

به اندوخت بجهت هم رسد

۳

مختار

مختار

سعادت و راه برگرداند و سخت

نگرود و زخم تو دامنست سخت

اگر در دست گیری خاک نمناک

شود ز رنای کیهان در دست انخاس

کشتاید جلای در می بسته

بگردی از همه آفاق رسته

قال الله تعالی یا داود انا جعلتک خلیفه فی

جود ال آمد و بل خوف باشد

اگر سودا کنی سودی نباشد

و گریه کنی باشد خطرناک

بقصد ذات تو اعدا بسیار

بدل کن از صدق این خطر را

توقف دار چیدن این سفر را

بکیفت دیگرگون گردد این روز

در آید نعمت از مر سویی مروز

مهمانی که اندر سینه داری

ترا دولت دید از ساز و آری

ولیکن بایدت تقه می گیریدن

اگر خواهی بکام دل رسیدن

سود کسارت جوهر عالم افروز

سعادت رونماید روز بروز

قال الله ربنا امنیها انزلت و ابتغوا الرسول و انجمه مع الشهد

به فال فال باورد و الحلال است
بده بدیه که فالت خوشتر آمد
بهین اندیش شادان با دجانت

ترا لغت و دولت پر کمال است
مرادانت ز فضل حق بر آمد
خدا آورد و را را من و امانت

نباشد هیچکه محمور از کار
لقامی او لیا مطلوب فرزند
بر این اندیشه پنهان نیست لیا
عمارت خانه و اعمال اشغال

دلت باشد شکفته بهیچو گلزار
سفر در هر مهمی منزل چند
همه میمون است خاطر جمع سدار
مبارک باد این جمله درین فال

قوله **ما كتبنا مع الشاهدین**

اگر در فال ری آید گزینست
ترا امر است از هر جنس اوقات
مستواند نشناک از هر بخور
ز غایت آید از غیب مکتوب

دلیل اندر سعادت همین است
منزه باش از خوف و بلیات
گر اندر غایت یابست سر
رساند حق ترا محبوب مطلوب

وگرنیت بر این خنم داری سفر کن تا که در دست اری
وگر بجز راعت کرده دل درو کن خوشه های سیل و گل
بهر کاری که روا شود ز می فزاید در سعادت هم ترا یاد
قوله عیس و تولى ^{نهی} ان جاء الامم ^{نهی} اقصا

زهی فال که زهی داک در نفال مبارک باشد این نیت بهر حال
فزاید عمره بابی مال از عیب غنی گردد در و شادان بهر عیب

بکن بجهل بر کاری که دانی قدم سرنه که مرکز در خانی
سعادت راه پراقبال همراه میهم اند در سراسر عزت و جاه

عزیز می در سفر داری باید درین فال سفر کردن خوش آمد
اگر اندیشه داری بهر عهد بدست اری درین تزویج نقد

عدوانی که قصدت مدام اند درین فالت همه سفل غلام اند
قوله یس والقرا ^{سن} ابحک ^{سن} یم انک لمن المرسلین

سعادت یار نو خون آید ^{سن} برآمد حاجت مجموع ^{سن} بنشین
درین نیت

درین نیت دل آسان کرده زود

همه فرخندگی بینی فراغات

بهرکاری که رخ اری نهی کام

کسایدخت دولت رونماید

ستود زاندهشته اطهال بی غم

عدو در تهنکله واحاشان

قوله بجا نیت یدانی لهت

اگر شین آید اندر فال آید

چو دسوار می کشد کاری تو از سر

به سراند ترا آید و نیت برد

تراوده روز کامل صریا ید

اگر عجلت کنی آری بدامت

تو زان پس گریه بی شاخ بی سر

ستود روی تو چون روی نگاران

صاد

همی که بدل داری و مقصود

بعصمت داری و تیر زافات

رسد از فضل حق که زود با تمام

عمری از سفر خندان در آید

فراید خورمی در سینه مرد م

بعثت خورمی راحت بمن و ان

مکن عجلت که چندین حرز شکو

درین یک چند آخر میشود خوشتر

هر ان نیت که اندر خاطر است

در ان پس گریه کنی اینها شاید

ستود از صراجم بهم عداوت

خویشی زان بی سریم مسوده تر

بهر کلدان در فصل بهار ان

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى مَا صَبَرَ لَكَ لَوْلَا اِخْرَاجُكَ لِرُسُلِ

چو صا داید ترا ایدوست در قال به صرا دید ترا هم دست الفلب

برینه میکنید آیات قرآن مکن عجلت مشوا می دوست نادان

صوری کن که دولت از صورت مگر در خدمت بند و حضور

کرانست طاعت تا پانزده روز بکن تا آخر تا کرد شب روز

چو زین بام یا بیرون نهادی گشاید هر طرف در می تندی

سود کار تو چون بستان برار رساند میوه پرا حلالی و بر بار

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى رَبِّ قَدْ اَيْنَسِي مِنَ الْمَلِكِ

سارک رو آید ضاد بر قال بمقصودت رساند سخت در حال

سود کاری بدین ز تو آسودگی یابند خوشی آن

درین نشه کامه خیالت رسد مقصود با غزو جلالت

سفر خوب آید و خوشتر ز رعت رسودا منفعت یابی گهانه

تجارت مشرووع و شرع امر خوش است این حال در ایامی همه

لغای

لغائی اہل دولت نیک آید
اگر خود قصد داری می آید
برآید حاجت ای خدا را
فقران را درم شکر از فقرهای

قوله الله تعالى **طه** ما ازلنا هذا القرآن يسهل

چو فالت طی بود جان مکن عزم طی
مراستوارین اندیشه در زرم

امیدت بعد یک هفته ز مراب
امور و ت روشنی گیت چو حتما

مسور رنج چو فالت طاهر آید
که قران راه حیرت منماید

تراغت حال بودن بمقریب است
بنیابی اسخه از حضرت نصیب است

بیای بی نا که ان تو کنج بی رنج
متمتع پس و شاگرد شو بر رنج

ربخت خود بیهوده بینی
قناعت گر کنی بقوا گزینی

قوله الله تعالى **طه** عن حاجه يا احسنه فله عشر امثاله
مراوان حاجت زانود برآمد

اگر در فال حوت طی برآید **طی**

رسد چندان ز رو کنج نهانی
در آید بیستهار از حق بدانی

بر آن حاجت که در دل گذرانی
روا کرد و بکار در نهانی

ترا باشد ز دولت فتح یابی
بیابی از نقاب عالم رهایی
مکن اندیشه را عدا خود خواری
شنودت هر یکی خوار و نکو نساری
ترا اقبال یار است هم چو اوار
سعادت نماید دست یاری

قَالَ اللَّهُ تَعَالَى الرَّحْمَنُ عِلْمُ الْقَدَرِ وَخَلَقَ الْإِنْسَانَ
سبابت نماید عین در فال عین همه کاری تو سامان کرد و امسال

باید یک دور و زری صبر کردن
که اند عجلت بود افسون خوردن
درین منت اگر کاری ستاست
توقف کن کنی خرد و صواب است
توقف کن نظر درگاه ممدار
بخت زود تر گردی سزاوار

گر لایمها به بینی از زمانی
بگردی در همه عالم نشانی
شود از فضل ایندو خاطر جمیع
مهرین از حاسدان تو دور و کن طمع

سفر داری سبابت ممد مر ترا که بمطلب خود بر
قوله تَعَالَى رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً

افعال عین آمد در نمودار
مکن عجلت توقف در نکو کار

مجلت تمامی از جوان بخت

بخت بود از پادشاه روز

باز سفر دار خیزی

رجو باشد در سرای

وفست اندر خاطر کس

حضرت امام جعفر صادق

صدقه بده تا از این نیت فحی رسد و این سفر بر تو مبارک است

اللهم تعالی ممکن کما یرجو بقاء ربه فلیعمل

من فرحتی گرفتی بر آید

در نیفالت دری دولت کشاید

بانی خاطر جمع گفد

باز اندیشه گز اندیشه نواید

طمان رحمت بینی ز حدس

بده شوی سفری گز نشی

باز در شمی گز با تو افتد

ت بر دهم خاصه ز رخت

تو باشی در گما در حیرت

تو باشی در گما در حیرت

ایچدیوندا قال بولان اولگاه باش که در قال تو فی بر لعدا گونیت سفروار
چند روز صبر کنی خوبست و اگر همه کارت پریشان جمع گردد و از هر نش
بیا بیستی ق کی الله تعالی اذ احبنا و

و الفح و ایت

خوشا و مرها چون آمدت قاف بیای مال و زرافزون از

شود کاری تو چون کذا از خوشو رسد لغت چون ایدوار
لسا حاسد بود محتاج خوانست خدا الو همیشه در اما

کنز سبحان بفرقت جاودانی کنی عیش و طرب در کامرا
چنین فال گزین ایند و ترا داد ملایک که از خاص خود

ترا شاید که نرم لای باشی چون سجت داد حق شاداب
بر این روز و مرتب که داری ترا از سختی و آسارهای قال الله

اذا التمسک سورث و اذ التمسک

بکن روزی بوفتود

بکاف و قال بیا بیا از دست نیت که دل و کلامت زان
خود کردن صلاح است کفهم که با ما بد بسویت طعن
بیا بی ای یحس چون در

لَكُمْ وَلَكُمْ فِي سِوَالِ اللَّهِ

ز فقران میکند اینفال نفیسم
دور و زری هر کن چون آید تیر
مکن تعجیل که خلاهی سلامت
میرا باش لذت و طعن و مدح
نشوی از عهدی صعب بفرستم
بدل مرهم رساند روی مهد
اگر استبداد عجب عجب آری
بیای بیبره زین نیت که دار
مکن تشویش دایم باش خدا
که تحسین او رندت خوشمن
ترا از غیب غم خواری در آید
هر آن نیت که میجویی بر آید
پس از ده روز از خون الهی
باید کارایت روشنند
ای خداوند فال بدان که ازین نیت
خداوند فال بداند که ازین نیت
که حرف میسر آمده است یقین دان که از ملامت خالی نیست
اللّٰهُ تَعَالٰی یُنَزِّلُ الْقَلَمَ فَوْدًا عَلٰی سُوْرٍ
زهی دولت بروزانکه از افسر روز
که آمدن نون بغالت سخت اف
شود احوال و اعمال چو گلشن
سعادوت نارسد از تو بھر
ترا اقبال فتح و نصرت دیار
در هر کرایان دایما با
درین بندیشه بر خوردار باشی
بخط جمع هم ریاب باشی
اگر سودا کنی داری بسی سود
رسی ای داری رودنی بمقصود
ای خداوند فال بدان و آگاه باش که نون در نون تو برآمده است نیک

دست ازین کو تا به مکن که مراد تو حاصل شود و فضل الهی
قَالَ اللَّهُ تَعَالَى مِنْ تَشَاءُ وَ تَنْزِلُ قَسْرٌ تَشَاءُ

وادی

مبارک طالع و اوقات طاهر که آمد و او اندر فال طاهر

هر اندیشه که داری زو بر آید بر و دمی دولت و عزت آید

اگر این پس گریه کلنجی دست داری شود و خلخال ز راز بختیاری

ز شادی بی طفل زن بر مفتحی بام که آمد کار تا جمله سر انجام

ز سلطان عزت و تعظیم جوید چو نعمت دولت و در نکشاید

بر آمد حاجت فرزند دل بند شود و محبوس خلاص از بند

چنان گردد که عالم تو سود و دوست نمیکند تن از شادی درین پو

ایستادند فال بد این و اکا و باش که و او نیک است دست ازین نیت باز

مدا که مراد تو حاصل شود و هر کار که کنی سر انجام باید قال الله تعالی

هَلْ آتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حَرْفٌ مِنْ

منهائت یافتی حاجت بر آمد چو اندر فال حرف می بر آمد

سوی بد و دست زین اندیشه مسرور چراغ دولت گسرد و سر نور

بر او زنگان بخاطر بود و مطلوب بدامن بر این نیت بود و خوب

درخت خشک گره خواهی دهد بار درین نیت بباراید و و صد بار

وگر خواهی عقیقه بارگیری د... چو اندر فال می آید بگیرد

مگردان اعتقاد از حرف قرآن بهر درد طبیی صادقش دان

ترا حاجت بر آید مژده باید اگر انبار زر بجستی نشاید

اسخداوند فال بدان و آگاه باش که درین نیت قرعه زد...

و حرف می بر آید بسیار خوبست فسولس میخواهد که رود و بر آید

لفالت لام الف آمد چو ای یار سبک بگیر زین نیت نور شمار

لفال مر که آمد لام الف لا شود شوریده و مضطرب ازین کار

درین نیت عمل ناکردنت به و گروم بالو واقف من بیکبار

تو میدانی که لا معنی چه دارد همی گوید سوسی بیکار زین کار

اسخداوند فال بدان و آگاه باش ازین نیت که کرده بگذر که حرف لا

بر آمده ست که هر کاریکه کنی خوبست حرف

چو می آمد لفالت یاریابی اگر بیکار بودی کاریابی

تو با عیش و نشاط و کامیابی حسودان را ز غم بیمار یابی

چو می آمد خبر یابی ز غایب غنوده سخت خود بیدار یابی

بهر کاریکه خواهی گشت مستغول یقین خود را تو بر خوردار یابی

فالت لام الف آمد چو ای یار

اسخداوند فال بدان و آگاه باش ازین نیت که کرده بگذر که حرف لا

چو می آمد خبر یابی ز غایب غنوده سخت خود بیدار یابی

بگذارد

ایستادند فال بدان و آگاه باش که فال تو خوب است و حضرت امام جعفر صادق
 میفرماید که صاحب فال خوش خلق و تنگدستی و این فال حسب مراد است و خبر
 از تولد فرزند میدهد ان شاء الله تعالی
 فال در مل

۴۹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نسخه رمل از حضرت رسالت نیا که احوال تمام عالم در شانزده مروج
 آورده اند هر کسی را که کاری پیش آید احوال خود درین دایره ببیند
 آسان منظر آید اینست

لحان ///	قبض الداخل //	قبض الخارج ==	جماعت ≡
عقد ==	مخرج /	انگیس ==	حمره /
بیاض ۹ //	نصرت الخارج //	نصرت الداخل =	عبد الخارج ۱۲ /
نقی ۱۳ /	عبد الداخل /	اجماع /	طریق /

علامت بزرگان نیست داری کنی خوب و اگر

بدان ایستادند فال مراد است که کرده راست خواهد آمد هر چه در دل دارد
 بدان اگر خرید و فروخت میخواهی نیک و نیت سفر احسن لکن بجانب مشرق

و اگر سوال غایت و غایت رنده است و شکم است با نعمت خواهد آمد و اگر سبب دوستی
خوب است و اگر سوال بیمار است بیمار از گرمی خواهد بود و در پنجشنبه صحت خواهد یافت
و صدقه از هر بار چه و دال نخود و اگر سوال از گم شده است یا زودیده خواهد یافت
لیکن در در بدست آید و گم شده بیمار است که جانب مشرق است و در حمله کار با نگوشت
ان الله تعالی ^{قبض الدال} بدان ای خداوند فال فال تو نگوشت بشارت باد و مر ترا
بر اندیشه که کرده خوب است بدانکه شکل سعید و داخل است اگر بخت رعایتی و یارانی
حاضر متعلق بیماری دلیل که از ان سعادت یابی و اگر مال طلب میکنی بسیار می و اگر تر
در دل داری نگو و و اگر غایتی داری از ان مال یابی اما در سفر رفتن دشوار می
و از حیوانات حذین متورسد و این نیز حکم بر حاصل شدن مال دارد و در کشتن
بر احوال ضمیر واقف گردد و یا نه روز با چهل روز یا پنج روز مراد حاصل شود
این فال شادی است نگو است ان شاء الله تعالی **قبض الخارج**

ای خداوند فال بشارت باد و آگاه باش که ازین اندیشه باز گرد تا فساد متورسد
که درین کار خیر نیست غافل نباید بود که تو درین مقام پیوسته در اندیشه نیست
بگیر مسافر 4 دو خذر روز نماید کرد و از روز دانه و فلفل شکاران خذر نماید
تا چهار روز نکند که کار تو نیک شود و در صدقه دادن تقصیر نماید کرد اگر گدازد
بعد از مدت بسیار گریخته که جانب مشرق است و زودیده و در ان شکار حرات
حرب خا ان شاء الله تعالی **جما** بدان ای خداوند فال بشارت باد

هر که زمل تو و فال تو نمائنه است نه بسیار نیک نه بسی بد حرکت شکل با دست
کسی

نخست سعید با سعید و حسن با حسن است و دلیل میکند بدانکه اگر بخت ملک و میراث
 نسبت داری و خرید و باغ و دومی خوب است و از طرف روزگار خورم شوی اگر نیت مال
 داری بعد از چند روز بدست خواهی آمد و اگر سفر داری شکست و اگر وعده فرصت داری
 احسن و اگر نقل مکان داری برو و اگر قدرت کسی بهتر بود و اگر نیت جمال داری خواهد بود
 اگر حامله است یا نه زاید بسخنی و اگر نگاه راست آورد سردی و گرمی و سایه هم دارد
 علامت آن درد سرد و در شکم بیمار را خوف است صدقه دید و چهار رنگ غله و پارچه
 و اگر خوف از عدو داری هیچ نیست و اگر سفر داری کنی بدین و غایت است و برآید
 اما خبر رسد و از امید از اکابران داری برآید و اگر نیت نکاح داری بد باشد و اگر محبوس
 ویر خلاص شود و در همه امور توقف چند روز در دست ترست عقیده بدین بدان انداخته
 فال نشارت باد و مر ترا اندیشه هر چند روز هر کن که کار مشکل آسان شود بدان در دل تو
 فکر خرابی است بدانکه علامت بر تو رسیده علامت درد شکم و درد کردن و درد سر صدقه دید
 گوشت خام و پارچه سرخ برابر دال مسور و کسرخ بدیده صحت باید و بیمار معطل مینماید
 و حایکه از دست مده و اگر قصد سفر داری بگوید مکن که خطره جان است اگر ملک و زمین
 میخری مخر و اگر نیت فرزند داری دختر می حاصل شود و اگر حامله است نرینه زاید و اگر نیت
 حمل داری نخواهد بود و اگر باشد بسختی زاید و اگر واه و غلام و چهار پاره میخری مخر که بگرزد
 و اگر غایت داری دیر آید و پیر لسان جان خواهد بود و اگر خوف دشمن داری باید
 و بر دوستی او اعتماد نتوان کرد و اگر نیت ملازمت نرکان داری داری شفقت
 کم کند و اگر امید از کسی داری بدست نه آید و اگر آید باز از دست رود و اگر روزگار
 بعد از بکاه شود خوب است و اگر نیت عقد نکاح داری مکن که زیان شود وزن بدکار
 خواهد بود و اگر در دیده گرخته است باید باز و گرخته بجانب جنوب است و در دزدان
 و اگر کسی فرض طلبیده و فرسخ بدین بدان انداخته فال تو بسیار رنگ است
 و نیت که داری برآید تا منظر خلاصه بود و اکنون دانست دلیل است بر سلامتی
 تن و جان رسید محبوسان اگر نیت داری با عیس است و سلامت برسد

از این کتاب باید دانست که در این کتاب
 و تا خط میانی و از این کتاب باید دانست

و اگر نیت خرید و فروخت داری مبارک است و اگر نقل مکان خواهی خوب است و اگر
نیت فرزند ست شود و اگر نیت حمل داری خواهد شد و نرینه زاید و اگر غلام و چهارپای
بحری نیک است و اگر گنج بازاید و بجانب مشرق است و قصد سفر مبارک و جانب
مشرق خوب است و اگر نیت پیوند داری مبارک است و اگر نیت عقد نکاح داشته
نیک است و از دشمن خوف نیست و اگر امید از کسی دارد بر آید شراکت خواهی و اگر
طلب از کسی داری خواهد یافت و در همه امور نیک است **انگش** بدان ایستاده اند
فال تو ز لون ست و نیت که داری از و باز کرد و چرا که شکل حسن است
و برای بعضی امور نیک است چرا که داخل است و اگر سوال از حال خود است خوب است
لاکن در پیش است که سوال مال است بعد از چند روز بدست آید و قرض نیز بهتر است
بدست آید و از خواستگان ملاقات خواهد شد و اگر نیت خرزند داری صبه زاید
و اگر بیمار است صحت یابد سبب نیست از بلندی افتاده صدقه دهد ماش سیاه
و روغن کنجد و مرغ سیاه و اگر نیت سفر داری مکن و اگر خوف دشمن داری
دور نشود **حمره** ای خداوند فال بشارت باد و مگر که فال تو در
میان ست بسیار نیک نه بد سعد با سعد بخش با بخش و اگر سوال از حال خود
پریشان نماید و از فکر و تشاوی خرابی اگر نیت روزگار و مال داری بخواهد شد
و از دشمنی برادران بر سر دارد و بفرزند و از احوال مادر و پدر و می خواهی میان
و اگر حامله ست بخشی بر آید و اگر نیت جان و مال داری بهتر نمی نماید و اگر نیت غلام
داری خیر او شود **سیاه** ای خداوند بشارت باد و مگر که نیت
که کرده بر آید چرا که شکل ثابت و سعید است و اگر نیت بر سلامتی زن و جان و کار
زود بکشد و اگر نیت مال داری بیایی و نیت برادران و خواهران داری
باشد و دولت مند و سفر مبارک و نیت غایب حسن و سلامت
و خرج سفر میفرید و فرزند بیایی و حامله بر آید و گم شده شمال راست یابد
و در نیت عورت ست و اگر سفر مروی بصحت باز آید و امید می که داری

و اگر نیت

۵۱

و اگر نیت

و اگر

و اگر محتاج به است خلاص شود و اگر فرض هم خلاصی بالبی و جمله کارها موافق مدعاست شود

نسخه الحاج

بدان ایجاوند فال مبارک باد و هر نیتی که داری برآید و اگر
حال خود میسر سی توقف نماید و روز کار دل خواهد شد و از برادران الفت یابی
و خویشان و اقربایان متفق شوند و احوال ما در ویدر خوش است و بعیش آید
و فرزندان خوشحال اند و فرزندان سرینه زارین و حمل نیست و کم کشته سحان مشرق است
و زردیده و دست اگر نیست سفر داری مبارک است و اگر روز کار خویشی از خداوند

العام یابی مطلب تو برآید و مجموع خلاص شود و فقر الدار مبارک باد که فال تو برآید
نیکی است و آنچه از طالع طلب کنی بیایی روز کار میسر آید و هر چه از قبضه تو رفته باشد
از آید و اگر از برادران و خواهران نیت داری الفت یابی و فرزندان حاصل شود
حاله زارید و اگر بیمار باشد هیچ در عه پاره سرخ و مرغ صدقه ده فرصت شوند
اگر کسی زردیده باشد سحان مشرق باشد و از دشمن خوف داری و اگر نیست
رب داری بعد داری بهتر است و بار صحت و سلامت ای و هر نیت

است الشا الله تعالی عبدالحاج

متصور که داری نیکی است بدان ایجاوند فال
تا تو نیکوست و هر نیت که داری از دخول و خروج بدان و در توقف بهتر است
نیت ملاقات داری از سرزگان و غیره آن مشکل تو آسان شود و مگر تم ترا
تیکری کنند و کسی که ترش زو شده باشد باز آشتی کنند اگر غایت
سلامت آید و مراد دل یابی و روز کار و مال میسر آید و در خانه نوافل است
دران و خویشان آند اگر فقر می توانی مرو که زبان است و غایب در راه است

عشق خلاصی بیاید و بعد از توقف و اگر نیست فرزند داری خواهد شد
ارست صحت نماید و زردیده مرد باشد و گم شده سحان مشرق است
غایت سلامت باز آید و اما آخر سر است لعل ایجاوند فال

۱۹۱
 احقر تقی : اخداوند فال و رطالع تو توقف مینماید اما مصرت حاصل
 مینماید و هر چه از قبضه تورفته باشد باز آید و هر کاری که باشد بدست آید
 و از بزرگان منفعت رسد و دوستی حاصل شود و برادران دوستدار
 تو شوند و سفر سارک یار و غایب بعیش می آید و فرزند حاصل شود
 و حامله بصحت آید و محبوب حاصل شود و نکاح مکن و غایب در ملک
 و ملاقات امیران خوف است ثم محبت تمام شد فال نامه رمل از حضرت
 رسالت پناه علی الصلو اه والسلام تبارخ نجم شهر جگر جبر

کسی معلوم کنی باید که مرد و جسم خود را نیکو داشت و انکشت شهادت را برکت

و رفت نگاه ما موافق به عبد الله اخلاص اخلاص و شغال مساکین و غریبا
از بزرگاری که کنی منفعت یابی و مله دل حاصل کنی و من زینم کنی
و هر چه طلب کنی از کسی بدو و روبرو کار کنی و از بزرگاری و جویبار

10

حل	تور	جوزا	سطلان
اسد	سنبه	میران	عقرب
قوس	جھک	دلو	حوت

نبتارت مرتبرا انیفال نیکوست

برائید حاجت مردم نشا و سیک

طلسم کنج رحمت برکشاید

فرح صدگونه اش فی الحال آید

برآید حاجت و امیدوار

زید طبعی خود را که تو زهر حسن

ولی اخضر طغریایی بدشمن

درین هم صبر کن ای مرد دانا

زیارت میرسد گفتم و ریناب

به منی تشا و مانی، در میفال

و د عالم ملطفت باسد خوشا
عزت و شاد و ماورائی مکرر

پیرس

اگر میزان بفال آید همه کار
نکو خواهد شدن دل را قوی دار
بر آید حاجت از دین دنیا
نظر بایلی تو در دنیا و عقبی
اگر عقرب بفالت رونماید
در رحمت برویت میکشاید
به بنزج رخ و فقری
بکام دل رسی این مترده گری
چو قوس آید بفالت مرده گفت
بحکمت آنچه فرمودند به

غم داندوه از تو دور گردد
همه اعدای تو مغفود گردد
اگر جدی ست وفات است مگر
بزند کاری بروا که تو بگذر

پیشانی بدان و درو عاباس
نمانم نیاز با خدا باس
اگر در فال دلوست اخی منند
بحکمت خبر کن در روزها چند

چو آید فال نیک حوت دید
رفضل حق بکام دل رسید
بایلی عزت و جنت درین
بر آید حاجت از کرم الله

تمت و تمام شد نسخه فال نامه تباخ پنجم حرم جیب

